

Administrația Română

ORGANUL ASOCIAȚIEI GENERALE A NOTARILOR COMUNALI
DIN ROMÂNIA

Jurisprudență * Administrație * Studii * Informațiuni * Revendicări

Apare lunar

Redactor: Isac E. Isacu, notar

Redacția și Administrația

Timișoara I, Str. 10 Maiu No. 3.

CUPRINSUL:

- VIRGIL IONESCU-DÂRȚEU, Subdirector General — Min. de Interne:
Moșia la „Propriu” și la „Figurat”.
- TRAIAN D. CHERCIU doctorand în Drept: Evoluția sistemelor
de organizare Administrativă.
- VICTOR MATEA: Virtutea solidarității.
- IONEL V. VLAD, notar: Intre colegii licențiați și noi.
- M. N. MANTA notar: Chestiuni de timbrare.
- DIMITRIE I. BAIU, s. notar: Pionii Satelor.
- PAPP VASILE: „Domnul Notar”.
- DIMITRIE TOMA-NCULEȚ, notar: Scrisoare deschisă.
- D. I. ISAIU, s. notar: Salarizarea Subnotarului.
- VASILE BOTOȘINEANU, notar: Un semn distinctiv pentru notar.
- I. V. V.: Concluziile unei aniversări.
- IONEL V. VLAD, notar: Apelul Asoc. notarilor: Filiala Mureș, în legătură
cu Gminul Notarilor.
- Congresul secretarilor de plasă (pretorilor) din România.
Comunicate, activitatea organizațiilor, jurisprudență.

„ADMINISTRAȚIA ROMÂNĂ“

Prietenii și colaboratorii noștri.

Incepem publicarea numelor colaboratorilor și prietenilor revistei — în ordine alfabetică.

Pe lângă colegi și șefi direcți, sunt și personalități din afară asociației, cari înțelegând perfect dreptatea cauzei noastre, ne dau prețiosul lor sprijin, pentru înfăptuirea dezideratelor ce avem, în primul rând fiind: ridicarea administrației Statului.

Sunt nume — scumpe nouă — bine cunoscute în știința și practica administrativă.

În sufletele notarilor comunali din întreaga țară arde candela recunoștinței pentru aceștia și pentru toți oamenii de bine, cari — ca și noi — urmăresc propășirea administrației și fericirea țării:

Aron Romul, notar, președ. jud. Târnava-Mare.
Alberth Augustin, subnotar.
Bunescu Nicolae, dir. de pref., președ. jud. Sibiu.
Barboș Alex., primpretor, președ. jud. Someș.
Băcanu Ioan, notar, președ. jud. Constanța.
Bârlea Leon, notar.
Badiu Nicolae, notar.
Bretan Aurel, notar, președ. jud. Satu Mare.
Colan Gheorghe, primpretor,
A. Panait, notar, vicepreședintele Asoc.
Ciupe G. Dr., Consilier la Comitetul Local de Revizuire, Timișoara.
Gheorghe Comșia, notar, președ. jud. Brașov.
Ciorogariu Petre, notar, președ. jud. Caraș.
Cionca Macedon Dr., primpretor, preș. jud. Odorhei.
Comșia Alexandru, președintele Asociației Generale a Notarilor Comunali din România.
Dăscălescu Stelian, notar.
Drăgan V. V. Preșe. As. Secretarilor de plasă.
Friedrich I., notar.
Florian Ioan, not. pens., președ. jud. Alba.
Grați Francisc, doctor în drept.
Grigoriu M. F., notar, președ. jud. Iași.
Gheorghiu Ioan — Bălți. Funcț. adm.

Grigorescu A. I., Consilier la Comit. central de revizuire, București.

Ionescu-Darzeu Virgil, subdir. gen. Min. de Interne.
Isaiu Dimitrie, subnotar.

Ieșan Dimitrie, director gen. Min. de Interne.
Lația Dr. George, medic.

Lungulescu C., ziarist, secretar general al Ligii Antirevizioniste.

Lascu Alexandru, notar, președ. jud. Ciuc.

Lighezan Liviu, președ. jud. Timiș-Torontal.
Mesaroșu F. notar.

Movilă I. Alex., primpretor.

Dr. Moldovanu Valer, prof. universitar.

Modolea P. C., Consilier la Comit. central de revizuire, București.

Mărculescu Stelian, notar, președ. jud. Dâmbovița
Negrîșeanu notar, președ. jud. Caliacra.

Negulescu Paul, profesor universitar.

Onișca Tefil, notar, președ. jud. Târnava Mică.

G. Melercoviciu, notar.

Popovici Petru, notar.

Petrescu Cezar, scriitor, ziarist și deputat.

Popescu Alex., notar, președ. jud. Bihor.

Popu M Dr. preșe. Asoc. pretorilor din România.

Popa Gheorghe, notar, președ. jud. Făgăraș.

Paștiu Ioan, notar președ. jud. Huneoara.

Dr. Popu Ioan, dir. pref., președ. jud. Năsăud.

Pvp Ian, notar, președ. jud. Severin.

Rășchtor Victor, secretar com.

Roșca Petru, inspector general administrativ.

Răduescu George, primpretor, președ. funcționari-br ad-tivi.

Raricescu C., profesor universitar.

Rațiu Alexandru, notar, președ. jud. Arad.

Dr. V. Supuran.

Spăaru I., ref. jud.

Simon S. Traian, primpretor.

Tedorescu Anibal, profesor univ.

Uru Simion, notar, vicepreșed. asoc.

Vld Ionel, notar.

Vămeulen I. V., prof. univ.

Administrația Română

Organul Asociației G-rale a Notarilor Comunali din România

APARE LUNAR
REDACTOR: ISAC E. ISACU, NOTAR

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
TIMIȘOARA I, STR. 10 MAIU No. 3.

Moșia la „Propriu” și la „Figurat”.

E un obicei înrădăcinat de a se confunda noțiunile cuvintelor de unde și confundarea situațiilor create de sensul acelor cuvinte.

Și acest obicei, care stăruie în existența lui, s'a transformat, — nelegal, — într'un dictaturat, cu atât mai primejdios cu cât nu se reacționează contra lui.

Noțiunea cuvântului „moșie” își are originea în trecutul vremurilor și se înțelegea, la propriu, un bun material, o întindere de pământ asupra căruia își avea și are deplină putere stăpânitorul aceluși bun.

Codul civil, în articolele lui, definește noțiunea proprietății individuale și o apără prin aceleași articole, în unire cu codul penal, contra tuturor cauzelor sau mijloacelor, ce s'ar întrebuița pentru încălcarea acestui drept asupra proprietății imobiliare.

Ești deplin proprietar stăpân asupra fondului înscris și intabulat în registrele notariale respective.

O lege, cum a fost aceea a exproprierii, a putut și ar putea discuta și executa dispozițiuni, cari ar încălca acest drept.

Nici o altă încercare nu ar putea clătina dreptul de proprietate, cinstit, câștigat.

Aceasta în ce privește proprietatea, moșia, la propriu înțeles.

Viața publică socială la noi, așa de puțin timp scoasă de sub tirania sclavajului, — nici o sută de ani nu sunt dela 1859, — unirea principatelor, Moldova și Muntenia, foste principate sub suveranitatea turcească, — a menținut și mai departe dreptul de stăpânire a potentatului asupra vieții sociale și bunului celui ce ar fi fost căzut sub stăpânirea lui.

La început direct: tiranic, despotie, mai târziu, prin convenționalismul legilor sociale, tiranic, despotie, deghizat.

Drepturile ispravnicilor, pârcașilor de odinioară, sunt și astăzi, caragelesc, menținute spre destinderea frunților încrețite, dar și spre dureroasă situație creiată celor mulți și muncitori.

Și acest gest de stăpânitor absolut asupra celor ce cad sub stăpânirea stăpânitorului absolut, este și astăzi menținut în toată administrația țării românești.

Și, dacă acest stăpânitor ar fi cerut, pentru buna organizare și administrare a Statului românesc, ar fi ceva.

Ar fi justificat.

Dar așa cum este îndeobște cunoscut nu numai că nu este justificat, dar devine un pericol social și un pericol pentru aceeași bună administrare a Statului nostru.

Dela cea mai mare funcțiune în Stat, din momentul când a intrat în funcțiune titularul consideră întrecă administrație ce trebuie să o administreze, ca bun propriu dispunând de funcționarii și instituții ca de un bun personal.

Și aici apare „moșia” la figurat.

Interese politice de partid, pentru că conducerea administrativă a țării noastre nu a ajuns la concepția unei continuități, unui interes real pentru interesul obștesc, — interese politice de partid, dispun schimbări și realizări diametral opuse progresului general al țării.

De aceea vedem, că dela 1918 până azi, în domeniul administrației generale a țării, nu a rezultat acel beneficiu, care să reprezinte un bun pentru țară, și un progres pentru instituțiunile noastre publice.

Drumuri rele, neîngrijite, cari fac rușinea unei țări și care reprezintă cartea de vizită pentru turistul străin, mai întâi și economicește un real deficit pen-

tru economia țării și locuitorului autohton, continuă să dănuiască pe tot cuprinsul țării.

Spitale puține și neîndestulate cu medicamentele necesare înlăturării boalelor fizice, cari distrug viețile maselor noastre de la țară, sunt o nouă față a dezinteresului politic de partid, pentru sănătatea publică.

Sate întregi sifilitice, tuberculoase, pelagroase fac șirul lung de nenorocire românească.

Cârciumi multe invadează țara, dela un capăt la altul, cu băuturi rele și otrăvitoare, ca să distrugă — alături de boalele mărturisite, același locuitor dela țară sau oraș.

Spiritul religios al masei ortodoxe sau unite, — preoții noștri în cea mai mare parte sunt oamenii politici și au însărcinări sau reprezentări politice, — acest spirit religios este lăsat într'un părăginiș cu în-calculabile și nefericite urmări.

Cresc ca bălăriile, secte religioase, interpretatoare a evangheliei creștine și dezorientează credința stră-moșească.

Școala, un nenorocit șir de dezastre sufletești și spirituale ale neamului.

Rezultatele finale, ale celor ce-și isprăvesc un studiu, ca să înceapă un altul, cu date oficiale, îndu-rerează sufletul și îngrijorează, ca un vis rău, viitorul.

De ce ?

Pentru că sufletul e departe de chemările dato-riei, conducătorul spiritual al copilului de școală; profesorul, este absent.

Politicul de partid l'a captat pe funcționarul pu-blic, citat mai sus — și la făcut un instrument poli-tic, în loc să fi rămas, un îndrumător și un construc-tor sănătos în sfera lui de activitate.

Și aci apare „moșia” la figurat în toată deșertă-

ciunea ei și în tot pericolul social românesc.

Satrapia politică, prin reprezentanții ei firești, dispun de instituțiunile țării, ca de un bun personal, bun, de speculat, dar rămase în stare — instituțiunile — de lung și dureros provizorat.

Această moșie figurată, trebuie să reîntre în drepturile sale de viață și progres.

Un demnitar vremelnic să nu uite, că este che-mat să dispue, vremelnic, de instituție — în sensul desăvârșirii progresului și nu a înbogățirii personale și a acoliților politici.

Țara administrativă se vrea administrată și con-dusă, ca un bun al țării, pentru care se jefeste, tot românul.

Se vrea gospodărită în deplină continuitate, care nu se poate obține decât cu stabilitatea elementului funcțional: corpul salariaților publici.

Răspunderea tuturor nedreptăților morale și materiale să fie acelor ce și-au gândit, administrarea instituției, ca pe un al său bun personal, lovind sau în instituție sau în salariatul public.

Această interesantă problemă a responsabilității conducerii va trebui să fie nu numai un imperativ ci și o realitate, iar scopul salariaților publici să fie o natură sănătoasă și permanentă a instituției Statului pentru însuși sănătatea continuitatea și progresului lui.

Moșia, la figurat, să dispară și să se înlocuiască — în viitor — cu munca, cinste, continuitate și lega-litate, începând de sus, până la umilul mic salariat public.

Conducătorii să fie chezașia împlinirii dezidera-tului de mai sus.

Virgil Ionescu-Dârzeu,

Subdirector General — Min. de Interne.

Evoluția sistemelor de organizare Administrativă.

Statul, această personificare juridică a națiunii pentru a-și îndeplini obligațiile, ce îi incumbă față de guvernați, are nevoie de servicii publice organi-zate, care luate la ansamblul lor vor constitui admi-nistrația țării.

Și nu e de mirare, că în România modernă și întregită, această ramură de activitate socială de ca-re depinde întregă civilizație, nu a ajuns la rangul pe care îl merită, pentru că privind prin prisma obiectivității, vom constata că aproape majoritatea guvernanților noștri nu fac altceva, decât să măreac-ă noianul de legi, negândindu-se că prin labirintul social mai trebuie și un soare adecvat mediului ambiant.

Deci putem afirma cu tărie, că pentru moderni-zarea administrației ne trebuie neapărat:

1. Un popor cu o educație cetățenească bine dezvoltată.
2. Un sistem de descentralizare administrativă.
3. Legi care să corespundă firei și cerinței Neamului.

Căci plecând dela premiza generală, că tot ce este creat de geniul uman, suferă metamorfozări în raport cu fenomenele mecanicii-sociale, atunci fap-tul evoluției sistemelor de organizare administrativă își are explicația dela sine.

La orizontul dreptului public român apare pen-tru primă oară regimul centralist, având drept ca-

ractere specifice, că organele locale erau nu numai numite, dar și funcționau după norme și cu fonduri procurate de forurile centrale.

Această situație s'a menținut veacuri de-a rândul, pentru că ea cadra cu educația cetățenească depe acele vremuri, la care se mai adăuga și propinquitatea țărilor noastre de orientul centralist.

Astfel sub D-nia seculară a grecilor din Fanar, acest regim ajunge la apogeu, fiindcă organele locale nu puteau lua nici o atitudine pentru satisfacerea intereselor lor până nu aveau cuvenita aprobare a centrului.

Dar când a început să părăie edificiul statelor despotice, gârbovitul sistem centralist intră și el în declin, iar în secolul al XIX-lea, secolul revindicărilor naționale, apare un sistem opus celui de mai sus, și anume cel al descentralizării administrative, deoarece trebuia să se puie capăt odată pentru totdeauna pasivității față de interesele localnicilor și mai presus de toate trebuia să dispară toropiala, somnolența în care căzuse poporul prin aplicarea centralismului tiran.

Târziu de tot, în 1925 cu ocazia votării legii pentru unificarea administrativă, în scop de a se obvia dela desavantajele diverselor regimuri (maghiar, rus, austriac), care guvernaseră provinciile alipite, s'a făcut apel din nou la sistemul centralist, dar pe o scară mai redusă:

Rațiunea de stat îl reclama, căci era în joc menținerea unității politice, visul milenar al atâtor generații.

Totuși eficacitatea centralismului e legată de persoana, care conduce vremelnicele destinele națiunii (de exemplu Musolini în Italia, Stalin în Rusia), iar îndată ce persoana va dispărea depe arena conducătoare și centralismul pierde din grandoarea care îl caracterizează, fiindcă la baza sistemului menționat rezidă unitatea de vederi, care nu se poate obține decât când persoana care a enunțat principiile de guvernare, le pune ea însăși în aplicare.

Datorită inconvenientelor pe care le prezintă regimul centralist apare în 1828, sub regulamentul organic, dar într'o formă embrionară, regimul de descentralizare, care pune capăt arbitrariului Domnitorilor și crează atât Munteniei cât și Moldovei câte o adunare obștească cu îndatorirea de a alege pe Domn și să stabilească anual veniturile și cheltuielile statului.

Descentralizarea este fălăită și de steagul revoluționarilor din 1848 și apoi de Convențiunea dela Paris.

Dreptul administrativ prin legea comunală din 1864 acordă comunelor personalitatea juridică, conferindu-le în același timp și dreptul de a-și alege

organe reprezentative și deliberative.

Atât constituția din Iulie 1866 prin articolele 106 și 107, precum și cea din 29 Martie 1923 prin art. 108, stabilesc că instituțiile comunale și județene, sunt regulate de legi, care vor avea ca fundament administrativ descentralizarea, atribuind însă statului dreptul de control; deci Constituția înalță acest sistem la rangul de principiu Constituțional.

Legea pentru organizarea administrației locale din 1929 enunță și ea descentralizarea, însă cu mare părere de rău ea nu și-a dat roadele sperate, pentru că Românului nostru trebuia mai întâi să se facă educația cetățenească și numai apoi să i-se dea posibilitatea să joace un rol pe scena teatrului social.

Privind plaiul administrativ cu multiplele probleme, descentralizarea înseamnă, democrație, autonomie, iar centralizarea despotism sau guvernarea celor tari.

Un sistem de intermediar de organizare administrativă este cel al desconcentrării, a cărui organe de conducere deși sunt numite de centru, totuși au puterea de a decide în mod definitiv în cât mai multe chestiuni de interes local (de exemplu un prefect cu atribuțiuni mărite).

În ultima analiză acest sistem nu e decât o centralizare pulverizată cu reprezentanți la fața locului, el având menirea de a pregăti terenul în vederea punerii în aplicare a descentralizării.

Ca încheiere putem spune, că dintre toate aceste regimuri cel mai popular și cel mai adecvat cerințelor economico-sociale actuale, este cel al descentralizării, pentru că el cuprinde în sine ideea de afirmațiune, de recunoaștere a intereselor locale, iar raportul dintre guvernați și guvernanți e un simplu raport reciproc de serviabilitate și de respect; la care se mai adaugă avantajul că el face din fiecare membru al națiunii un cetățean conștient de îndatoririle sale și îi însuflă în același timp și dragostea de viață creatoare.

Dacă administrația a îndeplinit și îndeplinește în aparatul complet al statului, rolul atât al forței centrifugale cât și cel al forței centripetale, deoarece fibrele ei sunt împânzite pretutindeni, iar de serviciile ei se bucură atât orășenii cât și opinca, atunci fie-mi permis ca această a două magistratură să se bucure de autoritatea pe care o merită, fiindcă repet încă odată, că numai prin o administrație descentralizată, autoritară, scumpa noastră țară, se va ridica la gradul de civilizațiune pe care îl au statele de mult descentralizate, ca Elveția, Anglia și Statele-Unite, afirmându-se odată pentru totdeauna superioritatea geniului românesc la granița orientului nostalgic.

Traian D. Chereiu,
docorand în Drept.

Virtutea solidarității.

Multiplele probleme ale vieții, încă dela începutul civilizației, au determinat pe indivizi să strângă rîndurile, să se unească în fața primejdiei, să se înregistreze sub stindarul unei idei, pentru promovarea intereselor colectivității. Ideia solidarității s'a născut din imperativul acelor multiple probleme de ordin vital, ale căror rezolvare reclama necondiționat forțe unite. Numai acele popoare au supraviețuit impulsurilor din afară, — de orice natură ar fi fost ele, — cari au știut să fie solide în fața reacțiilor ostile, cari au știut să-și grupeze forțele pentru triumfarea cauzei, să se jertfească toți pentru unul și unul pentru toți, atunci când interesele lor vitale au reclamat aceasta. Orice grupare socială, care nu are la bază solidaritatea, este sortită perirei, pentru că numai solidaritatea ridică moralul, stimulează orgoliul, dă impuls ambiției și numai cei educați în spiritul acelei solidarități vor ști, ca să învingă. Lășitatea și indiferentismul sunt semnele degenerării, cari totdeauna duc la nimicire.

Notarii diplomați fără posturi se află în fața celui mai greu impas, în fața celui mai primejdios moment din cariera lor, căci însăși existența le este amenințată. Sabia lui Damokles atârnă amenințătoare de-asupra capului nostru, trăim în cel mai obsedant coșmar al nesiguranței zilei de mâine. Ca mâine vom fi excluși din cariera, pe pista căreia ne-am așezat cu atâtea sacrificii pecuniare. Cu mâine ne pomenim cu proiectul legii administrative votat și de Cameră, iar munca noastră, speranțele noastre de bine se vor prăbuși năpraznic în abisul deșiluziilor. Două mii de oameni fără rost de-acuma, două mii de urlete la timpanul pingelit al politicianilor și aceleași două mii de guri vor fi astupate de pumnul brutal al omnipotenților afacerilor interne, căci ce sunt două mii de oameni în fața intereselor superioare — de Stat.

La o parte cu notarii diplomați din Ardeal, căci compromit administrația și prestigiul autorității de Stat. La o parte cu ei, dar să menajăm pe foștii căprari, căci doar ce e bacalaureatul față de primarele dubioase ale notarului de dincolo, ce e diploma de notar față de livretul de sergent. Meritul foștilor furieri e notoriu; știu scrie și celi, au învățat multe dela majurul companiei, știu să stea în poziția de drepți, iar în caz de lipsă, din aceeași poziție se știu

apleca până la ultima vertebră a politicianului protector. Dar noi, noi ne pricepem doar la administrație și atât, iar unii dintre noi sunt cel mult ofițeri în rezervă.

Foștilor sergenți li-se sacrifică articole întregi în lege, ca nu care cumva să rămâie pe dinafară, în ciuda tuturor legilor de revizuire a numirilor ilegale, iar despre noi nici nu se vorbește. Domnii inspectori administrativi nu au nimic de spus la faptul că diplomele examenelor prezidate de D-lor nu valorează cât brevetul de camerier? Reprezentanții Ardealului nu roșesc când aud că tot ce a produs Ardealul pe teren administrativ, nu valorează nimic? Ce rușine, ce umilință sângeroasă, ce lovitură brutală și nesocotită.

Iar noi domnilor notari fără post știm să ne văicărim ca niște babe, știm să vociferăm atunci, când nu ne aude nime, dar nu știm să acționăm așa cum 2000 de oameni ar putea acționa. Până și Romii se organizează și sunt solidari, numai noi și în ceasul al 12-lea știm să fim nepăsători și înconștienți. La congresul din 5 Mai s'a ales o delegație a notarilor fără post, cari să fie interlocutorii noștri, dar pe cari în loc ca să-i sprijinim, i-am tratat cu nepăsare. Era vorba la congres ca fiecare notar fără post să contribuie materialmente la susținerea cauzei, condusă de delegația noastră, dar în locul de bani s'a pomenit cu tăcere și indiferentism. Delegații sunt lăsați să susțină lupta din modestele lor mijloace, iar ceilalți stau în expectativă înconștientă. Toți se gândesc cu groază la ceea ce îi așteaptă, dar când e la pusul umărului, se împrăștie ca potirnichile.

Și atunci domnilor, cari vor fi șansele noastre de reușită, cum așteptăm noi ajutorul altora, când noi înșine nu ne interesăm de soarta noastră? Nu numai că nu am fost sprijiniți pecuniarmente, dar nici cel puțin un cuvânt de încurajare nu am primit și atunci era și natural ca toată ambiția noastră de luptă să dispară.

Deși evenimentele politice se precipită, deși circulă svonuri promițătoare, nu vă lăsați înșelați de aparențe, susțineți materialmente pe delegații D-voastră, căci dacă nu vă veți face datoria față de d-voastră înșivă, dacă nu veți fi disciplinați, nu vom învinge, căci nu suntem animați de virtutea solidarității.

Victor Mătea.

Intre colegii licențiați și noi.

În adunarea generală a notarilor din jud. Sălaj, ținută în ziua de 9 Iulie a. c. s'a pus la ordinea zilei chestiunea notarilor licențiați în cadrele Asociației.

În acea adunare Dl Victor Boroș notar, licențiat în drept, a susținut cauza notarilor licențiați, cari cu considerare la atitudinea exponenților Asociației notarilor, socotită potrivnică numirii acestora în posturile de notar, au luat hotărârea de a se retrage din Asociație.

Această informație primită din o corespondență a unui ziar, mă îndeamnă a-mi expune părerea cu privire la modul cum noi notarii fără titluri academice privim numirea notarilor licențiați în posturile de notar.

Expun prin aceasta părerea mai multor notari, și cred, după ultimele manifestațiuni cunoscute, și părerea Asociației notarilor.

În ultimul timp s'a încercat răspândirea suspectă a zvonului că Asociația notarilor este contrară înțrării licențiaților în posturile de notar și că această Asociație urmărește nesocotirea drepturilor acelorora.

Aceasta este un neadevăr sfruntat.

Dovada cea mai vie o servește însași „Propunerea Asociației notarilor, făcută Comisiunii de elaborarea Proiectului de reformă administrativă” publicată în revista Asociației Nrii 11 și 12-1934, în care § 2 privitor la condițiunile de numire ale notarului se cere „Licența în drept”.

E deci absurd să se afirme, că notarii și mai ales Asociația notarilor, ar fi contrari colegilor lor cu licență.

Asociația notarilor, atât în trecut cât și în prezent, a luptat și luptă pentru ridicarea nivelului cultural al membrilor ei.

Datorită acțiunii Asociației s'a putut ajunge la desființarea școlilor de notari din Vechiul Regat și la organizarea școlilor de notari din Ardeal, cu elevi având la bază bacalaureatul.

Că nu s'a ajuns la înființarea și funcționarea Școlii superioare administrative, aceasta nu provine din vina Asociației.

Fără de cele de mai sus cum se poate afirma, că notarii sunt contra colegilor cu licență, când prin luptele noastre s'a urmărit pentru toți notarii studii universitare.

Dacă nu ar fi fost luptele corpului notarial din trecut, azi funcțiunea de notar ar fi la un nivel mult inferior celui de azi.

Datoria colegilor licențiați, este de a se integra cu toate aspirațiile corpului de notari, din care fac parte, bineînțeles dacă s'au dedicat în mod sincer carierei administrative, și nu consideră funcțiunea ce ocupă, ca un mijloc de existență, până când vor putea intra în magistratură, avocatură sau alte funcțiuni „nobile”.

Dacă vin sincer în această carieră, noi îi primim cu toată dragostea, însă nu vom admite tendințe de singularizare și de castă privilegiată.

Privilegiul lor să fie cel asigurat de lege, prin dreptul de avansare la grade la cari îi îndreptățesc titlul de studii, ce au.

Acțiunea notarilor prin Asociația lor, tinde numai a apăra drepturile câștigate ale notarilor în funcțiune și a absolvenților școlilor de notari fără posturi, cari dedicându-se atât prin studiile, cât și prin practica făcută, carierei de notar, să nu fie înlăturați dela numirile de notari.

Această după cel mai elementar spirit de dreptate, nu constituie o dușmănie contra colegilor licențiați.

Invităm pe acești colegi, ca alături de noi, să pornim o luptă unită pentru dobândirea prestigiului și drepturilor legale cuvenite corpului notarial și tot împreună să depunem o muncă însuflețită pentru renașterea administrației românești.

Ionel V. Vlad, notar.

ZIARUL

„Curierul”

ce apare în trei ediții: București, Arad și Timișoara, consacrată de peste un an aproape o pagină din fiecare număr al său problemei notarilor comunali. Acest ziar susține în permanență interesele noastre, și astfel recomand călduros tuturor colegilor ca să aboneze prin notariate și vă răspândească gazeta această prețioasă, singura care ne sprijinește în mod sistematic.

Biroul central al ziarului „Curierul” e București, I. Str. Regală 21.

Chestiuni de timbrare.

Procedeele diferite ce se observă chiar în materie de timbrare, merită să fie relevate și lămurite, pentru a se putea stabili și urma procedeul legal, care nu poate fi decât unul singur.

I.

Unele oficii de stare civilă timbrează procesele verbale prin care se constată efectuarea publicațiilor de căsătorie cu 14 lei timbre fiscal și 2 lei aviație, considerându-le și asimilându-le astfel cu certificatele, ce se liberează de diferite autorități publice și probabil cu desființatele certificate ce se liberau în trecut pentru facerea publicațiilor și neivirea de opozițiuni.

Alte oficii de stare civilă le liberează pe hârtie simplă.

Datorită acestui procedeu diferit, se găsește în acelaș dosar de căsătorie (când soții nu sunt din aceeași comună) un asemenea proces-verbal timbrat și unul netimbrat. Și acest procedeu deși e foarte isbitor și curios, continuă de mai mulți ani de zile, fiecare timbrând sau netimbrând aceste procese verbale după cum crede.

Procesele verbale prin care se constată data efectuării publicațiilor de căsătorie, nu pot fi asimilate cu certificatele în genere și nici cu desființatele certificate ce se liberau la căsătorie. Ele sunt numai niște acte procedurale de stare civilă, ce precedează celebrarea căsătoriei și sunt scutite de timbru, după cum sunt scutite și alte asemenea acte: procesul verbal prin care se ordonă facerea publicațiilor de căsătorie și publicațiunile de căsătorie.

Dar pentru clarificarea acestei chestiuni, nu mai este nevoie de nici-o comentare și îndreptare, căci ea a fost în chip legal și demult lămurită.

După elaborarea legii și regulamentului actelor stărei civile, care a introdus noi formulare de acte, Ministerul de Finanțe a cerut Comisiunii Centrale a Timbrului depe lângă acel Minister, să fie pusă în concordanță cu legea timbrului.

Pe baza avizului acestei comisii, Ministerul de Finanțe a stabilit modul de timbrare al diferitelor acte, cum și actele scutite de timbre, întocmind instrucțiuni în anul 1929, care au fost trimise și primăriilor, fiind publicate și în Monitorul Oficial No. 85/930.

În aceste instrucțiuni la capitolul „Scutiri” art. 12, se găsesc enumerate:

„procesele-verbale constatând efectuarea publicațiilor de căsătorie (art. 46 legea privitoare la actele civile și art. 92 al. 95, (formular 45) din regulament”.

Prin urmare rămâne cu totul lămurit, că procesele verbale prin care se constată efectuarea publicațiilor de căsătorie, **nu se timbrează.**

II.

O parte din notari aplică pe buletinele statistice (născuți, morți, căsătoriți) oșebit de timbre statistice de 50 bani și **timbru de aviație de 2 lei.**

Alții nu aplică decât timbrul statistic și procedeul acesta e cel legal.

Timbru de aviație nu se aplică pe aceste buletine, cum ele nu se aplică pe niciun alt act, care nu este impus la timbru fiscal.

Art. 92 din legea pentru înființarea fondului de aviație No. 119/932 spune lămurit:

„**Sunt scutite de timbru aviației toate actele ce sunt scutite și nesupuse la timbru fiscal.**”

Deci pe buletinele statistice, ca și pe orice alte acte nesupuse la taxa de timbru, nu se aplică decât timbru statistic de 50 bani.

III.

Unii notari aplică pe biletele de vite, oșebit de timbru fiscal, zootehnic și aviație și timbre statistice de 50 bani.

Aplicarea acestui ultim timbru este iarăși de prisos.

Legea privitoare la înființarea Institutului de Statistică Generală publicată în Monitorul Oficial No. 271/925, arătând prin art. 29 din ce se formează fondul statistic, spune:

„**Timbru statistic, până la maximum 50 bani, se aplică pe toate actele a căror înregistrare e necesară pentru statistică, și pe care diferite legi de impunere le scutește de orice fel de taxe sau impozite la fisc.**”

Biletele de vite fiind impuse la timbru fiscal, sunt scutite dar de timbru statistic, care se aplică numai pe actele scutite de timbru.

Procedeul legal trebuie respectat, pentru a avea o uniformitate cel puțin în materie de timbrare.

M. N. Manta, notar.

Pionii Satelor.

Incontestabil, că satul este punctul de rezim, temelie de granit a Statului nostru. Satul, simplu și patriarhal, așa cum este, plin de poezie, de muncă, de credință și de curățenie, va fi întotdeauna izvorul sacru și regenerator al vieții românești. El, așa plictisitor, lipsit de orice viață pentru cei, cari au văzut lumina zilei acoperiți de plapuma de mătase, este cel mai fidel rezervor din care radiază cu o flacără incandescentă, tot ceea ce avem mai scump, mai propriu și mai de preț pentru viața noastră, specificul național.

Și acest sat, pe care îl cunoaștem, în care am simțit pentru întâia oară bucuria și întristarea, în care pentru orașeanul nostru mândru, trăiesc numai oameni rustici, lipsiți de orice cultură, afirmație de altfel gratuită și de o inconșiență condamnată, căci țaranul nostru, deși nu știe a conjuga un verb din gramatica latină sau rezolva o ecuație algebrică, este mai inteligent, ca orașeanul îmbăcsit de formule și teorii, a căror valoare, azi, contează prea puțin.

Când vorbim de „satul românesc” și mai cu seamă de satul dela graniță, trebuie, să semnalăm, cu obiectivitatea cuvenită, munca fără șovăire, fără odihnă și cu prea puțină răsplată a acelora, pe care trebuie să-i recunoască, atât autoritățile superioare, cât și întreaga opinie publică, ca „pioni ai satelor”, respective „străjeri sau sentinele a satelor”. Satul nostru numără puțini oameni intelectuali cu pregătire școlară superioară, a căror muncă constituie cu drept cuvânt o perlă în organismul nostru național, perlă care ar căpăta o și mai mare strălucire, dacă acești luminători ai satelor ar fi retribuiți „oameneste” din finanțele țării și dacă ar fi trăit viața întregă la sat, fără să cunoască viața falsă a orașului.

Acești îndrumători și sfătuitoari ai satelor sunt: preotul, **notarul**, învățătorul și medicul, acolo unde este, cari au cer pe tâmpile, flăcări în priviri, în cap noian de gânduri, voință de fier în suflet, faptă în fiecare vorbă, toate acestea pentru a face fiecare din satul său, un roi de albine harnice, un mic cuib de fericire.

Și acolo, unde este fericirea, natural relativă, toate sunt, spunea un mare gânditor francez.

Intelectualii satelor sunt vecinic la datorie și prin munca prestată de ei, aduc un aport eclatant

ființei noastre naționale. Ei însă au nevoie de o cultivare continuă și neîntreruptă a sufletului prin lectură aleasă și îngrijită, au nevoie de o hrană suficientă și corespunzătoare, condiții inerente unei vieți pusă în serviciul unei activități normale și rodnice binelui obștesc. Or, tocmai aceste condiții de strictă linie nu sunt satisfăcute.

Felul, cum sunt salariați, preotul, notarul și învățătorul, este tragic, condamnat, iar pus în comparație, mai mult ca ridicol.

Acești intelectuali ai satelor, cari aduc o muncă neprecupețită la ființa capitalului nostru național, cari aprind lumina tainică a unui cult, cultul disciplinei, al muncii și al dragostei față de biserică, rege, neam și pământ, în așa zisa „bezna a satelor”, sunt siliți să ducă o viață în care poezia cristalină, spiritul corect de administrație, munca fără zăbavă, se lovesc de sărăcia amară, neagră și respingătoare.

Sunt siliți acești vrednici intruchipători ai multor virtuți alese, să ducă o viață plină de lipsuri, în timp ce ei își irosesc toate forțele cu drag, mocnind adesea în sufletul lor bun și muncitor, desgustul și revolta, pe care, fiindcă „așa trebuie” o înghit din nou în suflet cu o licărire de speranță.

Primesc 2-3000 Lei pe lună, după ce au făcut studii ani de rând, cheltuind mulți bani și energie, săvârșind o viață întreagă o muncă de apostol.

Preotul, notarul și învățătorul, pârgia de rezistență a satului nostru contra tuturor temperiilor, sunt crunt loviți, prin felul cum au fost și sunt tratați, cu toate că, aceștia sunt semănători de meserie ai lumii, ai dragostei nețărmurate față de Tron și Patrie, stând în mijlocul țaranilor care constituie rezervorul de energie a neamului, vorbesc, simt și lucrează în diapazon cu sufletul și nevoile lor.

Dimitrie I. Isaiu, s. notar.

Revista Administrația Română
este singurul organ oficial al nota-
rilor din întreaga țară.

„Domnul Notar“.

Aceasta este problema care preocupă azi nu mai puțin de peste 1500 persoane.

Unii, iau în răs această problemă, dar pentru cei interesați este foarte tragică.

Este cu atât mai tragic, căci lovește numai și numai în fiii de țărani și numai în ardeleni.

Zic ardeleni, căci soarta a făcut că numai aici în Ardeal, să fie școală de notari și numai fiii de țărani ardeleni să-o urmeze și care azi nu e luată în nici o seamă.

Acum când toată lumea, după o muncă grea de un an, să se bucure de libertatea vacanței, și să se delecteze în frumusețea naturii, această tagmă de oameni oropsiți de soarte, se delectează de surpriza adusă de proiectul Legii Administrative.

Cu câtă pasiune așteaptă unii... sfârșitul vacanței, cu atâtă pasiune așteptăm noi votarea Legii Administrative când va trebui să ne luăm tălpășița din administrație, prin soarta creată prin acel proiect, pentru noi, așa cum se prezintă azi.

Nu e nevoie a o descrie aci, căci toată lumea o cunoaște.

Nu înțelegem, de ce se pune așa mică atenție pe administrația comunei, șurubul cel mai important din mecanismul statului...

Nu înțelegem, de ce Legiuitorul a fost așa de crud cu noi ?

Deși nu avem altă vină, decât că ne-am supus Legii, am urmat școala de notari din Ardeal, înființată pe baza unei Legi, și după ce ne-am dedicat cu totul acestei cariere și ne-am făcut practica prescriasă de Lege, suntem aruncați în negura uitării și nu mai avem drept să fim numiți în postul pentru care ne-am pregătit.

Dreptul câștigat de noi cu atâtă trudă, și cu atâtă risipă de bani de părinții noștri, este dat altora, care nu au nimic comun cu administrația, și care eri ne desconsiderau.

A numi un titrat fără practica necesară în postul de notar, este tot atât cum a numi un sergent de stradă învățator, pe motivul că ști ceti și serie, tot așa cum titratul fără practică cunoaște legile și intră în administrație.

Titraților le este deschisă calea în toate părțile, dar noi numai aceasta o avem, pentru aceasta ne-am pregătit, și și aceasta ni-se închide.

Ei, nu din dragoste față de administrație — ca și noi — o îmbrățișează, ci numai ca refugiu, iar mâine, oferindu-li-se ocazie mai bună, o vor părăsi-o.

Ce a câștigat administrația cu ei, și ce câștigă

prin noi ? ...

Noi netitrați, ne-am întoarce azi la coarnele plugului bucuros, căci noi nu ne rușinăm de munca părinților noștri, dar nu avem la ce, căci averea am mâncat-o prin școli, spre a ajunge **domnul notar !**

Care ar fi calea de urmat acum? Nu o știm.

Dacă legea atunci ne cerea și nouă titluri, le făceam și pe acelea, așa cum am terminat liceul, dar noi nu suntem de vină, că nu le avem, ci legea, care nu ne pretindea și pe care noi ne-am bazat.

Alături de noi, este și soarta tragică a tuturor funcționarilor comunali, care nu se bucură de nici un statut al funcționarilor publici, nu au drept la pensie, salarizare, stabilitate, gradație etc. . . . care și ei ca și noi sunt aruncați pe aceeași pantă a uitării.

Au oare până când vor fi ținuiți în letargia acelei nepăsări !

Acum ar fi momentul, dacă ni-s'ar lua în considerare memoriile înaintate de atâtea ori, și intervențiile prin prefecturi către casa de pensie etc. . . . de revendicare.

Este foarte salutară ideea Legiuitorului de a ridică prestigiul administrației, dar nu în felul cum se face.

Dacă se desființau școlile de notari din Ardeal la timpul său, și se plasau toți cei cu drepturi câștigate, nu se da loc la nemulțumiri și abuzuri.

Noi nu cerem nimic ne legal, decât respectarea drepturilor noastre câștigate și juste, adevărat plasarea tuturor celor cu diplomă de notari în posturile competente, și în locurile devenite vacante de subnotari, să fie numiți titrații spre a-și face practică cel puțin 2 ani, așa cum ne-am făcut și noi, căci numai așa vor deveni buni notari.

Dacă nu li e rușine a ocupa funcția de notari, nu trebuie să le fie rușine de această funcție, căci a munci în ogorul statului, nu e rușine ci cinste.

Cât privește viitorul, legiuitorul va decide.

Noi, după îndeplinirea formalităților legale, nu merităm să fim tratați așa ne uman.

Am descris această soartă tristă a noastră, ca măcar acum — dintre cei mulți competenți — când dispun de timp liber, vor medita mai profund această chestiune, ca măcar câțiva, își vor ridica glasul și pentru noi, atunci când va trebui să vorbească cineva și pentru această tagmă, care cu dreptul câștigat în mână, sunt oropsiți de soarte.

Papp Vasile,

f. președinte asoc. F. C. R

Scrisoare deschisă.

Se atrage atenția asupra celor relatate în --Scrisoare deschisă" pentru a se vede, câtă lipsă de uniformizare există în admin. locale din țară. Sunt regiuni, în care aplicându-se litera legii din Contabilitatea Publică, — nu se pot întâmpla astfel de lucruri, deoarece notarul — controlor al angajărilor nu admite sarcini peste buget.

Mult Stimat Domnule Redactor,

Sesizat fiind de articolul colegului notar Th. Halacu, intitulat „Șefii contabili din comunele rurale și notarul”, publicat în „Administrația Română” No. 7, din 15 Iulie 1935, o imperioasă datorie mă face de a mă adresa D-voastră prin prezenta, având ca scop principal întărirea afirmațiunii pe care a făcut-o colegul Halacu.

Nimic mai drept, nimic mai adevărat. În fața acestor adevăruri de o gravitate fără margini, mă asociez cu tot sufletul afirmațiunii colegului Halacu și afirm din nou și eu, că între colegi nu există uniformizare și rezultatul acestei mari greșeli este dezastruos.

Intr'o comună rurală notarul, alături de preoți și învățători, conduce spiritul de disciplină și devotament al cetățenilor față de Tron și conducătorii Statului. Lăsat la discreția apucătorilor hărpărețe ale primarilor, notarul se vede discreditat în fața mulțimei și pus alături de omul de serviciu al primăriei.

Nu odată mi-s'a dat să văd cetățeni cari din cauza nedreptăților săvârșite de administratorii comunei, să se pronunțe cu epitete urâte. Ori la primărie cel ce duce sarcina tuturor greutăților este notarul. Și drept satisfacție calvarului de muncă pe care-l depune i-se mai arucă urâte epitete! Pentru care motiv i-se atribue notarul aceste nume? Răspunsul este sigur și precis: pentru că Dl Primar și Dl Casir sunt oameni politici, cari habar n'au de asemenea o lege și de aceea nesocotesc fără pic de judecată dispozițiunile art. 52, 54 și 56 din L. O. F. L., întrebându-se după placul lor contribuțiunile cetățenilor, fără a se mai gândi că acești cetățeni mai au și drepturi nu numai datorii. Fiecare primar face ca'n povestea asinului cu trei stăpâni: „O face ceva pentru comună acela care va veni după mine, acum sunt la putere și fac ce vreau eu”. Și sistemul acesta întrebuit în mod

sistematic mereu, a ajuns la rezultatul discreditării tuturor slujbașilor statului în fața cetățenilor muncitori majoritatea plugari, robi ai pământului străbun.

Un caz autentic mi-s'a întâmplat mie. În No. 6 al Revistei „Sfetnicul Plugarilor” — Organul Camerei de Agricultură a Jud. Covurlui, am publicat un articol intitulat „Eforia pășunii comunale”. Am arătat că prin deciziunea Ministerului de Interne No. 1248 publicată în Monitorul Oficial No. 65 din 18 Martie 1935, s'a înființat în fiecare comună, eforia comunală de pășuni. Am arătat pe larg rostul acestor eforii, ca fiind cu totul altă ceva ca până acuma, când izlaurile comunale figurau în bugetul general al comunei, venitul lor fiind la discreția a doi oameni Dl Primar și Dl Casier. Toate veniturile izlaurilor manipulate de acești doi gestionari se cheltuiau fără rost, iar rezultatul aflat la data când iau ființă Eforiile comunale de pășuni, a fost: o groasă datorie către stat în contul anuităților și impozitului agricol.

M'am ocupat în articol și de următorul fapt: președinte al Eforiei comunale de pășuni este tot primarul, care învățat cu vechiul sistem, caută a mânji și această nouă formațiune. Prin ce sistem? Prin acela de a nu-și trece exact numărul vitelor sale pe contractul de pășunat și prin aceea de a se sustrage dela plata pășunatului. Majoritatea primarilor sunt oameni avuți, au vite, dar în acelaș timp au și bani cu ce să le plătească pășunatul. Și atunci de ce această încercare? Ordinele autorităților superioare sunt categorice: „să se încaseze veniturile izlaurilor comunale în 3 rate anuale”. — S'a procedat la executarea acestor ordine și rezultatul a fost cât se poate de deficiu. De ce? Pentru că mai întâiu Președintele Eforiei comunale nu și-a achitat obligațiunile sale. Și m'am întrebat în articolul meu: „Cum poți să ceri la altul, când tu mai întâiu nu ai dat?” Vorba parabolei: veziți mai întâiu bârna din ochiul tău și pe urmă, arat-o pe cea din ochiul fratelui tău.

Și care credeți, iubiți colegi, că a fost rezultatul acestei intervenții a mea, pentru respectarea dispozițiilor Legii? Amenințarea din partea oamenilor mici politici, că ori fac slujbă, ori fac ziaristică și să-mi aleg una din două. Am răspuns atunci: în fața tuturor nedreptăților ce se săvârșesc în fiecare ceas în fiecare clipă, nu voiu îngrâșă așa ușor! Conștiința mea este strâns legată de cinste, adevăr și dreptate, ideal de care trebuie să fim strânși legați cu toții.

Pentru că rândurile de față nu îngăduie un spațiu

în care să se spună tot, dar absolut tot, ce se petrece în majoritatea administrațiilor comunale, caut a propune următoarele:

Solidaritate complectă între colegi și intervenție urgentă forurilor în drept pentru respectarea dispozițiilor Legii Organizării Finanțelor Locale Art. 52, 54 și 56.

Unire și la datorie iubiți colegii!

Dimitrie Toma-Niculescu, notar.

Salarizarea Subnotarului.

Fiind în curs aprobarea bugetelor comunale, pe exercițiul financiar 1935/36, țin de datoria mea, în calitate de reprezentant al notarilor, fără posturi de notar din Ardeal și Banat și vice-președinte al asociației funcționarilor comunali din Jud. Bihor, de a pune în relief problema salarizării chestiune, pe care o voiu descrie în măsura, ce ne vizează pe noi, rugând în același timp, cu adânc respect, pe organele în drept, să binevoiască a ține semnă de justele drepturi ale subnotarului, relativ la salarizare.

Problema salarizării nerezolvată nici până azi, în cadrele funcționării administrative, cu toate că, dispozițiunile L. S. F. P. prevede clar în art. 16, cât și art. 36. 37 din Rog. L. S. F. P., că: „Funcționarul are dreptul la salarii corespunzătoare gradului, sau funcțiunii ce ocupă. Fixarea salariilor se va face în așa fel, ca funcționarii cu studii, calificare egală și vechime, să primească aceleași salarii indiferent de minister, sau autoritatea de care depind, apoi indemnitatea de chirie, se va fixa prin buget, avându-se în vedere starea civilă a funcționarului, localitatea unde este reședința funcțiunii și prețul chiriilor”. Or noi, subnotarii, care potrivit dispozițiilor cuprinse în art. 1 al L. P. S. F. P. și art. 184 din L. O. A. L. actualmente în vigoare, ar urma, să ne bucurăm de drepturile acordate prin Statut, considerați potrivit L. S. F. P. și L. O. A. L., ca și funcționari publici. Noi, subnotarii, cât și ceilalți funcționari comunali: secretari com, grefieri, impiegati, etc. etc. suntem o categorie de funcționari, care prestăm o muncă imensă în slujba afirmării și înfloririi administrației locale. Sunt în măsură, să afirm, cu conștiința curată, că suntem pionii administrației comunale, alături de notarii cu posturi, încât ar trebui, ca munca noastră creatoare, să fie răsplătită, potrivit studiilor superioare, în posesia cărora ne găsim, potrivit situației noastre sociale, totuși suntem cei mai slab retribuiți dintre toți funcționarii publici. Nu cerem privilegii,

față de ceilalți funcționari publici, nici mila nimănui am cerut, cerem și vom cere, până ce ni se va face dreptate, prin respectarea drepturilor, noastre legale. Astfel drepturile noastre sunt cuprinse în legiuirile următoare: Decretul Lege Nr. XX. referitor la modif. Legii Nr. LX din 1913, despre salarizarea secretarilor comunali și ceruali, II. Circ. Min. de Interne, Dir. gen. din Cluj Nr. 890/1921, către D-nii subprefecți, III. Jurnalul Cons. de Ministri Nr. 4362/1921 și 4901/1921. IV. Ord. Min. de Interne către Min. Finane, cu Nr. 11582 J-1926, cât mai ales în: „Tabloul despre retribuțiunea cuvenită notarilor și subnotarilor, în baza ord. Min. de Interne Nr 9641 J/1930 Ordin emanat în baza unei minuțioase anchete administrative, cât mai ales pe baza drepturilor câștigate, care trebuie să fie imprescriptibile. Obiectivă și justă a fost această dispozițiune, privitor la fixarea retribuțiunii acelora, cari prestează munca cea mai asiduă, în cel mai însemnat șurub din mecanismul Statului. Dreptul de locuință, luminat și încălzit gratuit și pentru subnotari și ceilalți funcționari comunali, este cel puțin atât de justificat ca și pentru directorul șoalei primare.

Deci, problema salarizării trebuie necondiționat pusă din nou la ordinea zilei, sub titlul armonizării și tratamentului egal al celor cu pregătiri școlare egale. Problema aceasta este de o importanță covârșitoare pentru asigurarea unei bune funcționări a serviciilor comunale, căci salarizarea unitară și armonică nu este numai o chestiune de echitate, ci este și una de raționalizare administrativă. Acest deziderat este realizabil, iar drept urmare acestei realizări ar fi bunul mers al administrației comunale, un serviciu real pentru afirmarea și înflorirea administrației noastre locale.

ISAIU I. Dimitrie, notar, Sâniob-Bihor.

Un semn distinctiv pentru notar.

Acum câți-va ani în urmă, s'a scris în coloanele revistei „România Administrativă” și dacă nu mă'nșel și în „Administrația Română” despre uniformizarea notarilor.

Ca în orice chestiune de altfel, au fost păreri pentru și contra;

Personal, nu mi-an însușit părerea uniformizării, pentru că în definitiv, nu uniformă ci omul impune iar funcțiunea și vremurile de azi, pledează pentru haina civilă;

Un semn distinctiv însă pentru reprezentantul intereselor centrale în comuna rurală, mă cred, în asentimentul majorității colegilor, s'o afirm că se impune.

Acum, când vedem cu toții, că prin înaltul decret Regal No. 546 din 9 Martie crt. s'a fixat semnul distinctiv pentru primari, ajutori și consilieri comu-

nali, cred c'ar trebui, ca și agentul statului, să poarte un semn distinctiv, spre a nu fi considerat de public, ca inferiorul reprezentanților locali; un biet scriitorăș oarecare.

O placă rotundă, de 2½ centimetri în diametru, pe metal aurit, emailată cu culorile naționale, având în mijloc stema țării încadrată în două ghirlande cu frunze de stejar, ale căror capete să fie în dosul unei panglici aurite, așezată sub stema țării și pe care panglică, să fie scris „notar” ar fi purtată, cu legitima dreptate de fiecare coleg, prinsă cu o agrafă, la reverul stâng al hainei, ca un semn al autorității sale.

N'ar fi o greșeală, să se facă intervențiile necesare pentru trecerea acestui deziderat, în cuprinsul actualului proiect de reformă administrativă, pe cale de amendament.

Vasile Botoșineanu, notar.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Concluziile unei aniversări.

Cu numărul din luna Iunie a. c. revista noastră a încheiat **un an de regulată apariție**, dela data preluării conducerii ei de către D-1 I s a c E. I s a c u.

Subliniez „de regulată apariție” pentru că în anii trecuți cu tot abonamentul urcat de Lei 300.— anual, revista apărea atât de rar încât aproape uitam de existența ei.

Nu vrem să învinovățim pe nimenea, însă cu durere a trebuit să constatăm, că începând din anul 1929 până în anul 1934, revista noastră era în continuă decădere, agoniza...

Asifel :

în anul 1929 au apărut 15 numere în loc de 24;

în anul 1930 au apărut 9 numere în loc de 12;

în anul 1931 au apărut 8 numere în loc de 12;

în anul 1932 au apărut 5 numere în loc de 12 și

în anul 1933 au apărut 5 numere în loc de 12 iar

în cele 5 luni ale anului 1934 au apărut numai 3 expl

Factul că în anul 1934-5 revista a apărut în bune condițiuni și cu o regularitate exemplară, constituie un merit indiscutabil al conducătorilor revistei.

Importanța apariției regulate a unei reviste, ca

exponentă a unui corp constituit, am subliniat-o și cu altă ocazie și nu e contestă de nimenea.

Apariția ei regulată, însemnează o luptă cu greutate și mai ales cu nepăsări nebanuite și pentru acestea se cade a ne exprima recunoștința noastră față de conducătorii revistei, cari, deși nu așteaptă vorbă de laudă, le putem spune că nu au desmințit încrederea ce s'a pus în ei.

Mulți sunt cei cari vorbesc și-și strigă meritele, fără ca să le poată dovedi, fiind desmințiti de atitudinile și faptele lor.

Puțini sunt accia, cari pot spune o vorbă de laudă prin faptele lor.

Intre acești puțini trebuie să numărăm și pe colegul nostru I s a c u, care un an de zile a veghiat, ca organul nostru de expunere să vieze și prin regulata lui apariție să se facă dovada solidității și vitalității organizației însași.

Îi urăm sănătate, gând bun, tărie în fața greutăților și isbândă asupra lor, spre folosul corpului notarial și a administrației.

I. V. V.

Organizare.

A P E L U L

Asociației notarilor: Filiala Mureș, în legătură cu
CĂMINUL NOTARILOR.

Membrii filialei Mureș a Asociației notarilor comunali, în ultima lor adunare generală din luna Iunie a. c. cu unanimitatea celor prezenți au hotărât și cerut, intervenirea la conducerea centrală a Asociației, pentru a se reveni asupra hotărârii de a construi sau cumpăra localul necesar înființării „Căminului notarilor” în București, și de a se înființa la Cluj.

În acest sens adunarea generală a dat mandat conducerii filialei și delegaților săi la Adunarea generală a Asociației, de a interveni și susține acest deziderat.

Filiala Mureș își susține și justifică cererea cu următoarele:

1. Atunci când s'a luat inițiativa înființării Căminului și s'a decis strângerea fondurilor necesare acestui scop de către „Reuniunea notarilor din Ardeal și Banat” înființarea Căminului a fost proiectată pentru Cluj.

2. Membrii fostei reuniuni atunci, când și-au dat contribuțiile lor, au fost de credință, că înființarea Căminului se va face la Cluj și nu în altă parte.

Dovada în lipsă de alte acte o putem servi în polemica din corpul revistei noastre din anul 1925, între colegul Nemeș, Ioachim Sas, Ursu și alții, în care se vorbea pro și contra înființării alor 2 cămine în Cluj și anume al Asociației funcționarilor administrativi din Ardeal și Banat și al nostru.

3. Astăzi interesele majorității notarilor din Ardeal și Banat cari au contribuit la înființarea Căminului, reclamă înființarea lui tot la Cluj.

4. Fondul Căminului, fiind creat cu o destinație specială și nefăcând parte din gestiunea ordinară a Reuniunii, nu putea fi destinat pentru altă întrebuințare, fără consultarea membrilor fondatori și beneficiarii de drept al celui fond sau instituției ce se va înființa.

Această consultare se poate face numai prin supunerea cauzei spre deliberare filialelor din Ardeal și Banat, cari vor decide cu majoritate de voturi.

Adunarea generală a Uniunii Notarilor din București, nu a fost în drept a aduce hotărâri contrarii destinației atribuită „Fondului Căminului” de fondatorii lui.

Acel fond nu a făcut parte din activele Reuniunii notarilor din Ardeal și Banat, el fiind un fond aparte cu destinație distinctă, și Reuniunea a avut numai în

credințarea administrării lui, și nu de a-i schimba destinația.

Că până azi nu s'a ridicat această chestiune, este a se atribui nepublicării amănunțite a hotărârilor Adunărilor generale și Consiliului de administrație.

5. În caz că nevoile actualei organizații, vor reclama construirea unui Cămin, sau Case a notarilor și la București, să se strângă fondurile și acum numărul membrilor fiind întreit sau împătrit, se va putea mai ușor ajunge la rezultat.

6. Că interesele notarilor din Ardeal și Banat reclamă înființarea Căminului la Cluj, o justificăm și cu tendința ce rezultă din „limitarea locurilor la Universități” și „stabilirea procentului de locuri la Liceele militare, cari pot fi ocupate de Ardeleni” etc. . . .

Față de considerațiile de mai sus, și altele pe cari nu le mai înșirăm, facem un îndoit apel. I. Către conducerea Asociației invitându-o a reveni asupra hotărârii de a înființa căminul la București și a consulta mai întâi filialele județene din Ardeal și Banat și II. Către toate filialele din Ardeal și Banat, cari aderă la punctul nostru de vedere de a ne sprijini în acțiunea noastră.

Ionel V. Vlad, notar.

ASOCIAȚIA NOTARILOR COMUNALI

Filiala Județului Făgăraș.

Nr. 8/1935.

C O N V O C A R E.

Onorații membri ai Asociației Notarilor comunali din județul Făgăraș, sunt invitați a lua parte la ședința extraordinară a adunării generale, care se va ține în ziua de 22 August 1935, ora 9 a. m. în localul Administrației Județului cu următoarea

ORDINE DE ZI:

1. Citirea procesului verbal a ședinței precedente.
 2. Raportul președintelui asupra activității depuse.
 4. Votarea bugetului pe anul 1935-36.
 5. Contul de gestiune pe anul 1934-35.
 6. Statutul de ajutorare al membrilor în caz de boală și deces.
 7. Salariul Notarilor neprimit pe jumătatea lunii Maiu 1932.
 8. Eventuale propuneri.
- Măndra, la 8 August 1935.
Președinte, Secretar,

Asociația Generală a Notarilor din România.

Filiala: Dâmbovița.

Ședința adunării generale ordinare din 18 Iulie 1935 ora 10 în localul salei de arme din orașul Târgoviște.

Membrii înscriși: 141

Membrii prezenți, la adunare 92 după cum se constată din lista respectivă.

Membrii absenți: 49

Președinția D-lui Stelian Mărculescu, Președintele filialei.

Secretar D-lui Ioan Nițulescu Notarul comunei Răcari.

Scrutători D-lui Vasile Stoica și Pârvan Diculescu.

Domnul Constantin Georgescu Prim Pretorul plăsei Pucioasa delegatul D-lui Prefect care împedecat n'a putut lua parte.

PROCES VERBAL.

Subsemnații membri ai Asociației Notarilor Filiala Dâmbovița, toți notari activi, ne-am întrunit în adunare generală în localul salei de arme din orașul Târgoviște în urma convocării ce ni-s'a facut de Dl. Președinte respectiv cu circulara Nr. 48 din 24 Iunie 1935, întrucât la prima ședință din 24 Iunie a. c., nu s'a putut ține adunarea generală ordinară din cauză ca nu a putut lua parte majoritatea absolută a notarilor din județ, împedicați de o ploaie torențială și inaugurarea unor poduri și monumente de eroi unde a luat parte D-lui Ministru Dumitriu și Domnul Ministru Franasovici.

1) Domnul Președinte face apelul notarilor prezenți în număr de 92 din cei 141 notari activi membri ai acestei asociații.

Declară ședința deschisă.

Înainte de a se intra în ordinea de zi, salutăm prezența D-lui Constantin Georgescu, Primpretor al plăsei Pucioasa, ca delegat al Domnului Prefect de Județ, care împedecat de afaceri urgente, n'a putut lua parte personal la această adunare, deși a promis categoric ca, cu drag voește să ia parte la adunarea noastră unde să asculte să ia act de satisfacerea în parte a doleanțelor noastre — aducându-se tot odată mulțumiri Domnului Prefect și D-lui Director al Prefecturii pentru largul concurs dat și sollicitudinea ce arată corpului nostru notarial. Deasemenea aduce mulțumiri D-lor Primpretori, în special D-lui C.

Georgescu care totdeauna a fost alături de Președinte dându-i concurs în special cu acordarea stabilității notarilor din județ, la Ministrul de Interne acordându-se în acest an stabilitatea a 60 colegi.

Aduce la cunoștiința adunării generale că acum este momentul ca să strângem rândurile mai mult ca ori când, să arătam celor în drept că suntem solidari, pentru că drepturile noastre respective să fie legitime prin noua lege administrativă care s'a votat de Senat, iar acum se află depusă în secțiunile Camerei și în toamnă se va vota.

Este adevărat că până în prezent după cum se constată din proiectul acestei legi așa cum s'a votat la Senat — am câștigat cea mai mare parte din deziideratele noastre — stabilitatea, ofițer de poliție judiciară, șeful poliției administrative, facerea actelor sub semnătura proprie, etc. Un punct principal pentru care trebuie să ducem lupta în special noi notarii din Vechiul Regat este ca să ne bucurăm de gradații, căci în proiect se arată gradații numai pentru cei care au la bază 6 clase secundare sau echivalența.

Acest drept — gradații — noi notarii din Vechiul Regat l-am avut câștigat încă prin art. 121 din legea de organizarea comunelor rurale din 1908 însă nu s'a aplicat de fapt.

Amendamentele propuse de asociația noastră generală au fost admise cu oare care excepții arătate până aci și calitatea de Ofițer al Stărei Civile ce o solicită colegii din Ardeal. S'au făcut de noi propuneri ca și noi notarii din Vechiul Regat să ne bucurăm de gradații așa cum se bucură D-nii Primi Pretori proveniți din notari.

2) Domnul Constantin Georgescu prim Pretorul plăsei Pucioasa luând cuvântul, aduce salutările Domnului Prefect și arată că grație D-lui Ministru Luca s'a acordat stabilitatea notarilor.

Recomandă mai multă solidaritate dând concurs Asociației și Domnului Președinte căci numai astfel vom câștiga drepturile.

Mai vorbește despre importanța notarului în comuna rurală, ca fie care să fie la înălțimea misiunii ce are de îndeplinit. Arată că prin noua lege administrativă notarului i-se aduc foloase reale.

3) Domnul I. I. Negoescu Notar comuna Gheboeni, vorbește despre uniformizarea lucrărilor

în administrație și despre conferințele administrative pe plăși și centre așa cum fac învățătorii și preoții.

4) Domnul D. Comșa Notarul comunei Săcueni, vorbește despre progresul în administrație și despre lucrările administrative, cum și despre cerințele locuitorilor. Mai vorbește despre rolul notarului în administrația comunală și asupra lucrărilor complexe ce are de îndeplinit și pentru ca să corespundă lor are nevoie de a cunoaște legile și regulamentele de administrație publică.

5) Domnul Pârvan Diculescu Notar Pietrari vorbește despre organizația asociației și despre înamovibilitatea notarului. Protestează contra transformării notarului în comisionari nep plătiți însărcinați cu împărțirea citațiilor și îndeplinirea procedurilor judecătorești. A cerut, ca întocmirea actelor cu caracter juridic, să se facă și pentru neștiutorii de carte. Deasemenea să fie imputernicit notarul, ca să mențină starea de fapt a turburărilor de posesie, căci se produc pagube sătenilor mai mare decât valoarea stricăciunii, cel blezat adresându-se instanțelor judecătorești pentru revendicarea dreptului de proprietate.

S'a mai cerut ca notarii să execute cărți de judecată civilă până la valoare oare care așa cum cei din Vechiul Regat înainte de războiul 1916—1918 executau astfel de cărți de judecată civilă. Prin aceasta scutim pe D-nii Judecători a mai face astfel de executări pe de o parte, iar pe de alta venim și în ajutorul săteanului de a-l scuti de drumul și cheltueli inutile.

6) Domnul Gh. Vasiliu ziarist din partea presei a vorbit despre rolul destul de important ce-l are notarul în comuna rurală. El este pedestalul pe care se reazimă întregul edificiu al Statului, dela el se cer toate datele și concurs de care are nevoie cei dela centru. Deaceia pe lângă pregătire se recomandă să aibă suflet, dar nu e mai puțin adevărat că față de munca ce depune și răspunderea ce are nu este de fel plătit și se miră cum de poate trăi un astfel de funcționar cu salariul de mizerie — 1300 — 1900 lunar.

Mai mult e plătit un portar în Minister și Banca Națională, unde are salariu de peste 4000 lei.

Promite că presa va da concurs corpului notariilor ca să-și poată realiza în parte dezideratele.

Se intră în ordinea de zi.

Domnul Președinte Stelian Mărculescu aduce elogii M. S. Regelui Carol al II-lea Regele ocrotitor al funcționarilor României întregite. Asistența ovaționează în picioare

Aduce elogii Guvernului în general și în special D-lor Miniștri Inceuleț și Inca, D-lui C. Dumitriu, D-lui C. Dănescu Prefectul județului, D-lor primi Pretori din județ și D-lui Alexandru Comșa Președintele Notarilor.

Domnul Președinte Stelian Mărculescu înmâna D-lui Secretar I. Nițulescu să citească darea de seamă a activității asociației pe anul expirat.

Se omagiază memoria dispăruților foști colegi Șerban Constantinescu Joseni Buzău, N. Popescu Șuța Dâmbovița și Ion Podoreanu Pucioasa. Adunarea păstrează un minut de pioasă reculegere.

1) Se aprobă darea de seamă precum și raportul cenzorilor asupra gestiunii.

2) Se dă descărcare gestiunii pe anul 1934 conziliului de administrație.

3) Aprobă bugetul pe 1935.

4) Se realege comisia cenzorilor conform art. 15 din statute.

5) S'a hotărât ca D-l Președinte să anunțe colegii, când va avea loc adunarea generală a notarilor pe țară ca să ia parte cât mai mulți colegi, mai cu osebire, că va avea loc în ajunul votării legii administrative și ca să aibă mai mult ecou este bine ca să ia parte cât mai mulți colegi, ca proiectul de lege administrativă devenind lege să ne acorde drepturile ce solicităm — drepturi câștigate.

Adunarea generală hotărăște ca pentru anul 1935 să se plătească de membrii activi ai acestei filiale cotizația către asociație de lei 240 anual socotit la 20 lei lunar față de situația lor materială.

6) S'a admis în principial înființarea băncii notarilor din acest județ Dâmbovița, dar până ce ne vor sosi statutele dela casa centrală care se întocmesc din nou în concordanța cu actuala lege de organizare a cooperației nu se pot aproba azi. Imediat ce se vor procura de asociație se va convoca adunarea generală extraordinară pentru a le aproba odată cu actul de constituire.

În urma acestora Domnul Președinte respectiv răspunde la lămuririle cerute de colegul N. Enăchescu și alți colegi.

I-a îndemnat la muncă asiduă și îmbărbătare. I-a sfătuit să nu se amestece în valurile politice, căci mai târziu vor avea neplăceri.

La orele 14 s'a ridicat ședința trecând la masa comună la restaurantul Stelian Oprescu.

Acți au fost prezenți o parte din notari, D-nii Primi Pretori C. Georgescu Pucioasa, Titu Calinescu Ghergani, Florian Vlădescu Târgoviste, N. Constantinescu Voinesți și Secretarul general al Prefecturii.

S'au ținut cuvântări de Dl Stelian Mărculescu Președintele, D-l Stelian Mircea Jonescu, Jan Vasiliu, Grigore Crinescu ziarist care asigură întregul concurs al presei pentru cauza notarilor.

Domnul Prim Pretor Florin Vlădescu și Prim Pretor Titu Călinescu arată că notarii formează temelgia administrației țării, ei sunt totdeauna la datorie, dând concurs cetățenilor și puterii centrale Arată, că județul nostru Dâmbovița este singurul din

țară care are asociația Pretorilor și asociația notarilor, și că uniți strânși doleanțele vor fi realizate.

Au mai ținut cuvântări D-l N. Enăchescu notar Brănești, I. Marmandiu Notar Petrosita, Stoica Colanu, Comsa Săcueni, Grigorescu Mătăsaru, Invățator pensionar I. Constantinescu — Vișoara. Gavril Popescu Runcu.

Domnul Stelian Mărculescu Președinte, mulțumeste tuturor ante vorbitorilor și aduce elogiul presei care în tot deauna a fost alături de corpul notarilor dând concurs pentru ridicarea situației sale morale și

materiale cum și a prestigiului său. Apoi propune asistenților care aprobă să dea o telegrama D-Jui Prefect al județului C. Dănescu redactată astfel: „Asociația Notarilor Dâmbovițeni strânși la o agapă colegială având alături pe D-nii Primii Pretori, vă urează multă sănătate și fericire. Președinte Sf. Mărculescu.”

Adunarea a luat sfârșit la orele 4 în mijlocul unei atmosfere de caldă colegialitate trecând apoi în localul Prefecturii unde s'au luat notele definitive pentru dresarea acestui proces verbal.

Asociația Notarilor din Jud. Cahul.

CONSTITUIREA. Notarii și secretarii de plasă s'au întrunit în localul Prefecturii în ziua de 12 Maiu a. c. și au pus baza Asociațiunii, alegându-se următorul comitet de conducere:

Președinte: Vlad Mațișef.

Vice-președinți: I. Tofan și V. Pofidaer.

Casier: D. Mania.

Membrii: T. Iacob, A. Alexeer, A. David, E. Mustăță și A. Vlahuță.

Cenzori: I. Hasiade și S. Botnaru.

Au fost proclamați președinți de onoare, Prefectul Județului și d. M. Beraru, Directorul Prefecturii, care a luat cuvântul, arătând rolul notarului în administrația comunală.

După aceasta, d-nii V. Mațișef președinte și S. Botnaru, au vorbit despre scopul asociației și doleanțele notarului, — cerându-se descătușarea din ghiarele politicinismului distrugător al organismului corpului notarial.

S'a votat apoi statutul și subscris actul constitutiv.

S'au trimis telegrame M. S. Regelui, d. Ministru de Interne și d. Președinte al Asociației Generale, primindu-se răspuns la telegrama expediată Majestății Sale.

S'a întocmit un memoriu pentru acordarea građațiilor și încadrarea prin noua lege administrativă, care s'a înaintat d. Ministru de Interne și dlor deputați din Județ.

SFINTIREA DRAPELULUI. Cu ocazia zilei Restaurației s'a sfințit Drapelul la Catedrala din orașul Cahul.

ADUNAREA GENERALĂ. În cele din urmă s'a hotărât :

1. S'a aprobat bugetul pe anul 1935/936.

2. Colegii care au stagiul și îndeplinesc condițiile legii să ceară să fie declarați stabili în funcțiune.

3. A se interveni pt. stabilirea taxei pentru petițiuni conf. art. 179 din L. O. A. E.

4. Președintele Asociației a fost delegat să ia parte la congresele generale.

5. A se interveni să se prevadă în bugetele comunelor indemnizație de chirie și transport și o complectare de salar pentru serviciul prestat pentru comună ca șeful contabilității comunale.

DOLEANȚELE. Cu adâncă durere se constată, că notarii Aurel Boboc, Iulian Codreanu și alții au fost mutați, în obișnuitul interes de serviciu, mai bine zis al bătaei de foc, care având greutăți familiare, au primit cea mai crudă lovitură. Pretindem, că transferările să nu se mai facă cu așa mare ușurință, ci numai cu avizul Ministerului, căci din această cauză are mult de suferit și administrația comunală, al cărei conducător este notarul.

Asociația cere să se asigure dreptul de stabilitate pentru prestigiul autorității, iar prin nouă lege să se acorde inamovibilitatea, pentru a rupe acest lanț de nedreptăți.

Notarul să fie scos cu desăvârșire de sub influențele politice, după cum a rostit și Dl Ministru de Interne.

Cerem, că notarul să nu mai fie victima capriciilor primarilor arbitrari, dintre care unii au nerușinarea de a-și satisface poftelile mărșave de a cere mutarea notarului, fără nici un motiv, pentru că nu l'a cinstit, pentru că a vorbit cu cineva de altă culoare, orică nu-i place ochii și alte lucruri neserioase.

Pentruca organizația corpului notarial să fie tare și biruitoare în acțiunile pentru realizarea scopului ce urmărește, trebuie ca fiecare coleg să dea dovezi de mai multă solidaritate și unire.

Să rupem cu regionalismul și separatismul, toți să formeze un mănunchi, să formeze un front puternic, pentru a cuceri în lupta pentru apărarea intereselor notarului.

Președinte, V. Mațișef.

Congresul secretarilor de plasă (pretorilor) din România.

Ziua I-a.

S'a recerut respectarea drepturilor câștigate.

În zilele de 19, 20 și 21 Maiu, a. c., a avut loc Congresul General al Secretarilor de Plasă, din România în localul Federației Generale a Asociațiilor Profesionale de Salariați Publici, din Calea Victoriei 54, constituindu-se într-o organizație profesională, denumită „Asociația Generală a Secretarilor de Plasă, din România”, la care Asociația Secretarilor de Plasă, din Ardeal, Banat, Crișana și Maramureș, prin moțiunea adunării generale, din 12 Maiu, a. c., ținută la Timișoara, au hotărât fuziunea, fapt care s'a și împlinit, la acest Congres.

Congresul a fost deschis de cătră Dl Vasile V. Drăgan, președintele Asociației Secretarilor de Plasă, din Ardeal și Banat, și sub președenția de vârstă a D-lui Nicolae Ionescu, secretarul plasei Domnești, jud. Ilfov.

Dl Vasile V. Drăgan, luând cuvântul, a arătat avantajele date prin proiectul de lege administrativă, secretarilor de plasă, mulțumind în calitate de reprezentant al Ardealului și Banatului, D-lui Ministru al Internelor și tuturor colaboratorilor reformei administrative, pentru grija ce le-a purtat-o, ca munca lor creatoare să fie realmente satisfăcută, retribuită corăspunzătoare studiilor, situației sociale și autorității ce trebuie să o aibe secretarul de plasă, cu supremul sacrificiu moral și material.

Arată, că, secretarul de plasă, este cel mai util ajutor al primpretorului, în toate atribuțiunile lui de cancelărie, control și tutelă administrativă.

Cere, ca pe lângă avantajele primite prin actualul proiect de lege adm., votat la Senat, să se respecte drepturile câștigate, pentru toți secretarii de plasă, aflați în funcțiune, indiferent de pregătiri școlare, întocmai cum aceiași drepturi au fost respectate, primpretorilor și notarilor comunali. Ar fi și absurd — zice vorbitorul — ca într'un moment dat să se găsească la toate plasele, secretarul de plasă, cu studii superioare — primpretorului.

Dl Gheorghe Vasile, aduce salutul secretarilor de plasă, din Bucovina și expune situația mizeră în care trăesc colegii săi.

Dl Gh. Popescu, reprezentantul jud. Ilfov, aduce salutul colegilor din acest județ și explică situația

în care se găsec. Exprimă toată recunoștința colegilor din acest județ, pentru bunăvoința dlui Ministru Iuca, carele prin lege le-a asigurat un viitor mai bun. Desigur că, fără respectarea drepturilor câștigate nu vom avea nici un folos.

Dl Vladimir Moțoc, reprezentantul Basarabiei, arată că mizeria colegilor din Vechiul Regat, este, poate și mai mult mizeria lor. Secretarul de plasă, în titlu și atribuțiuni superioare notarului comunal, este tratat în condițiuni inferioare acestuia; el nu se bucură de atâtea avantaje ca notarul comunal, ci toată retribuțiunea lui este redusă la o leafă de la stat, care nu poate fi contestată de nimeni, că nu ar fi o batjocură la moralul, prestigiul și autoritatea noastră.

Dl Nicolae Ionescu, reprezentantul jud. Ilfov, propune ca la art. 126 din proiectul de lege adm. să fie șters cuvintele de „posedă un titlu academic”, respectându-se drepturile câștigate, pentru toți secretarii de plasă aflați în funcțiune. Arată că numai printr'o solidaritate perfectă între colegii secretari de plasă, s'ar putea înfăptui în bine doleanțele lor.

Dl Băldărescu, reprezentantul Olteniei, aduce prinosul lor de recunoștință față de toți aceia cari s'au gândit ca să facă și să ia naștere o așa de frumoasă și simbolică Asociație, arătând în mod documentat situația de mizerie aproape, în care se sbat aceste suflete hărțuite de toate lapsusurile și lacunele cari alcătuesc astăzi aparatul administrativ.

Dl Ștefănescu, reprezentantul județelor Dâmbovița și Prahova, aduce salutul colegilor și se solidarizează la acțiunea pornită, pentru revindecarea drepturilor câștigate.

Dl Potecă, reprezentantul jud. Teleorman, aduce salutul colegilor și mulțumește de inițiativa pornită.

Au mai vorbit dnii: Vasile V. Drăgan, Toma Ciubotaru, Crețu, etc.

Ședința se ridică la ora 2, anunțându-se în continuare pentru ora 4 d. m.

În ședința de după masă, care a durat până la ora 10 seara, s'a studiat proiectul de statut, modul de fuzionare a Asociației Secretarilor din Ardeal, Banat, Crișana și Maramureș, cu cei din Vechiul Regat, Basarabia, Dobrogea și Bucovina.

Ziua II-a.

Sedința s'a deschis la ora 9 dim., sub președenția de vârstă a dlui N. Ionescu, care în cuvinte atât de frumoase și simțite a arătat cât este de important constituirea Asociației Generale a Secretarilor de Plasă din toată țara, pentru ca dezideratele noastre juste să fie îndeplinite în legea de organizare administrativă. Cu cât vom fi mai solidari — spune vorbitorul — cu atât mai repede vom fi ascultați de superiorii noștri. Aduce mulțumiri de laudă colegilor din Transilvania, pentru inițiativa pornită.

Dl Constantin Pascu, reprezentantul jud. Ilfov, este de aceeași părere ca constituirea Asociației să nu mai aibe nici o amânare, cu atât mai mult cu cât prin adun. gen. a colegilor din Transilvania s'a exprimat dorința în acest sens. Sus inimile și înainte!

Dl Nicolae Gretzi, secretarul plasei Băneasa cere acordarea tuturor avantajelor prevăzute de art. 118 și 119 și secretarilor de plasă, cari sunt superiori în funcțiune notarilor comunali și sunt cei mai de seamă ajutori ai primpretorilor, în lucrările de cancelărie și tutelă administrativă.

La ora 11 dim. a sosit dl. Stancu Brădișteanu, Directorul General al Ministerului Cultelor și Președintele Federației Generale a Asociațiilor Profesionale de Salariați Publici, din România, împreună cu dl. Georgescu, președintele Asociației Funcționarilor Financiarți din România, — care au fost primiți cu aclamațiuni.

Dl Vasile V. Drăgan, președintele Asociației Secretarilor de Plasă din Ardeal și Banat, luând cuvântul, a arătat rostul adunării secretarilor de plasă, aci, și a adus mulțumiri Dlui Stancu Brădișteanu și Dlui Georgescu, cari au luptat pentru legiferarea Statutului Funcționarilor Publici, în baza căruia azi toți funcționarii statului au dreptul de a se aduna și a pretinde pe calea congreselor respectarea drepturilor consfințite de acest Statut și care este o lege de ordin Constituțional. Exprimă recunoștința colegilor pentru bunăvoința arătată de a veni în mijlocul lor, pentru ca să asculte, în calitate de părinți sufletești, ai lor, și să poată constata că o altă categorie de funcționari ai statului, mai abandonată și mai neîndreptățită ca aceea a secretarilor de plasă, nu mai există.

Mai departe — vorbitorul — zice: Secretarii de plasă, prin mine, își exprimă profundul lor devotament și pururea recunoștință, pentru tot ce Dvs. ați făcut, pentru ca funcționarii publici, în general, să fie scutiți de răzburările oamenilor politici, pe de o parte, iar pe de alta parte, onorându-ne cu prezența Dvs. în mijlocul nostru, găsesse cel mai bun prilej, să Vă mulțumim din adâncul sufletelor noastre, pentru grija și ajutorul ce totdeauna ni l'ați dat aci, în Bu-

curești mergând în nenumărate rânduri cu mine, pe la Dnii Miniștri, pentru susținerea dezideratelor noastre, pe lângă cari deziderate, atât de juste, ați avut bunăvoința de a face propuneri scrise, din partea Federației, Ministerului de Interne, pentru îndreptarea soartei noastre. Bucurându-ne de ajutorul atât de însemnat al Dvs. vom fi recunoscători în totdeauna, iar pentru a fi înțeleși și pe mai departe, avem dorința de a ne folosi de 2 fapte, de solidaritate și de demnitate.

Strânși și uniți în jurul Dvs., carele ați închinat atâta putere de muncă cauzei funcționărești, vom arăta că am meritat atențiunea ce totdeauna ne ați acordat-o; vom arăta că suntem folositori țării și că în inimile noastre predomină dragostea de Patrie și Rege.

Cuvântarea Dlui Stancu Brădișteanu.

Luând cuvântul dl. Stancu Brădișteanu, mulțumește pentru frumoasele elogii aduse și spune că cunoaște situația secretarilor de plasă, pentru care a înaintat Ministerului de Interne și câteva adrese ale Federației, pentru îndreptarea răului. Dsa spune: în România dreptatea se câștigă cu foarte mari greutate, însă nu trebuie să ne descurajăm, deoarece unele din chestiunile Dv. se vor rezolva în legătură cu Statutul Funcționarilor Publici (salarizarea) iar altele se vor rezolva în cadrul legii de organizare administrativă. E foarte bine că Dvs. v'ați unit, v'ați solidarizat, fiindcă fără unire și fără solidarizare nu se poate face nimic. Noi, Federația Vă dăm tot concursul, vom merge cu Dvs. oriunde va fi nevoie și vom căuta să satisfacem în majoritate, doleanțele Dvs.

Rolul Dvs. îl cunoaștem destul de bine, — sunteți în grad superior notarilor comunali și vă asigur că acei ce nu posedă titlu academic, vă veți căpăta drepturile, fiindcă o lege nu poate să aibe efect retroactiv. O inovație bună în lege o văd, că, orice funcțiune să pornească dela notărie și să nu existe nici un inspector general administrativ sau vre-un director în vre-o instituție administrativă, care să nu fie pornit dela prima celulă de vitalitate a administrației. Legi bune înzădar se vor face dacă nu o să avem oameni cari să știe să le aplice; mai bine mai puține legi și oameni mai perfecți. Dvs. cari sunteți ajutorii primpretorilor trebuie să fiți retribuiți cu minimum de 3000 până la 4000 lei lunar, precum și cu drepturile în natură și cu indemnizație de transport superioară notarului comunal.

Sperăm și Vă dau cuvântul meu de onoare, că voi face să înțeleagă și oamenii de stat, că trebuie să asculte să remedieze durerile celor napăstuiți. Căcece cereți e în folosul Țării și al Dvs. E o aberație dacă cineva va crede că un funcționar al statului

poate să trăiască în condițiunile Dvs., pentru a putea face față împrejurărilor, în raport cu situația socială, și morală a Dvs.

Dsa încheie cuvântarea cu următoarele cuvinte: Strângeți rândurile, uniți-Vă, propuneți lucruri juste și făcând aceste lucruri, toate vi se vor aproba vouă. Numai fiind solidari și uniți cu președintele vostru, cu dl. Vasile V. Drăgan, veți putea reuși, căci îl aveți un om cu mult zel și cu inima pentru a face bine. Cunosc cât a intervenit în folosul Dvs.

DI Georgescu, Președintele Funcționarilor Financiari, din România, luând cuvântul spune: Față de cuvintele frumoase de înbărbătare ale distinsului nostru Președinte, eu vă fac o declarație în numele funcționarilor financiari, că voi fi cu tot sufletul alături de Dvs., aveți drepturi juste și întemeiate, pe cari nu le puteți căpăta dacă nu veți fi solidari și uniți, căci numai așa se poate înlătura obstacolele din calea Dvs.

DI Ionescu, președintele ședinței, a adus la cunoștința dlui Stancu Brădișteanu și dlui Georgescu, că întreaga adunare a proclamat ca președinți de Onoare, pe D-niile lor, împreună cu Dnii D. Ieșanu și V. Ionescu Darzeu, Directori gen. în Ministerul de Interne.

DI Vasile V. Drăgan, președintele Asoc. din Ardeal și Banat, cere ca Ministerul de Interne să dispună printr'o circulară dată tuturor prefecturilor de județe, ca prin deschideri de credite extraord. comunale sau județene să se treacă drepturile în natură ale secretarilor de plasă, precum și o îndemnizație de transport, lunar, de cca. 3000 lei.

În ședința de după amiază, care s'a deschis la ora 3 și jum. s'a votat statutele Asociației și s'a ales următorul comitet:

Președinte: Vasile V. Drăgan, jud. Timiș-Tor.

Vice-Președinți: N. Ionescu, jud. Ilfov, Dr. Mesaros, jud. Cluj și Gh. Vasile, jud. Rădăuți.

Membrii: Gh. Popescu, jud. Buzău, N. Blidărescu, jud. Olt, Pascu Constantin, jud. Ilfov, I. Corcodel, jud. Covorului, Moțoc V., jud. Sorocea, V. Petricaru, jud. Constanța, Potecă B. jud. Teleorman.

Secretar Gen.: Nicolae Gretzi, jud. Ilfov.

Casier prin delegație: N. Ionescu, jud. Ilfov.

Cenzori: Ștefănescu D., jud. Dâmbovița, Săbăduș I. din Alba Iulia și Popa Ion din Ilfov.

Ziua III-a.

În ziua de 21 Maiu, secretarii de plasă, au vizitat „Liga Antirevizionistă”, dela ziarul „Universul”, s'au prezentat din nou dlui Ministru Iuca, pentru rezolvarea doleanțelor lor și au încheiat lucrările Congresului.

În urma desbaterilor din acest congres s'au adus următoarea

M O T I U N E :

1. Cerem respectarea drepturilor câștigate, pentru toți secretarii de plasă aflați în funcțiune, indiferent de pregătirile școlare, — întocmai cum aceiași drepturi au fost respectate notarilor comunali și primpretorilor.

2. Cerem ca, Ministerul de Interne să dispună printr'un ordin circular tuturor prefecturilor din țară, ca prin deschideri de credite extraordinare, sau prin modificări de bugete, să se prevadă în bugetele comunelor sau județelor, o indemnizație de transport de 2500 lei lunar, precum și drepturile în natură: locuință, lemne și iluminat.

3. Cerem ca, actualii secretari de plasă (pretori) Dr. și licențiați în drept și științe de-stat, având stagiul legal, să fie chemați la examene de primpretori și numiți înaintea Dr. și licențiaților în drept și științe de stat, cu examene făcute, dar cari nu au stagiul cerut de lege.

— :- —

S'a expediat telegramă Majestății Sale, Regelui Carol II.

— :- —

TELEGRAMĂ.

Majestății Sale, REGELUI CAROL II.

Palatul Regal, S i n a i a.

Secretarii de plasă, din toată țara întruniți în zilele de 19, 20, 21 Maiu, a. c., în București, s'au constituit într'o organizație profesională, denumită Asociația Generală a Secretarilor de Plasă din România.

Primul lor gând se îndreaptă către Majestatea Voastră simbolul nădejărilor noastre de mai bine și Vă asigură de întregul lor devotament.

În calitatea noastră de îndrumători ai populației rurale Vă promitem solemn Majestate, că vom ține vecinic făclia iubirii față de Tron și Țară.

Președinte: Vasile V. Drăgan.

— :- —

R Ă S P U N S :

Dlui Vasile V. Drăgan,

Comloșul, jud. Timiș-Torontal.

M. S. Regele, mulțumește Asociației Generale a Secretarilor de Plasă, din România, pentru frumoasele sențimente de omagiu exprimate, cu prilejul congresului din București.

25 Maiu 1935.

Directorul Secretariatului particular al M. S. Regelui:

(ss) Eug. Buhman.

Frații Notari fără posturi !

Vă punem întrebare: „Voiți voi, să fiți excluși din noua lege de reformă administrativă, sau mai curând să Vi-se acorde dreptul ce-l meritați în baza studiilor superioare și a pregătirii profesionale speciale, în posesia cărora ne găsim cu toții? De sigur, că fiecare dintre noi, va răspunde clar și eclatant, că am cerut, cerem și vom cere dreptul nostru sacru, imprescriptibil, de a fi plasați cu toții în posturi de notar, în baza diplomei, care ne conferă acest drept, câștigat cu mulți bani și cu trudă, însă un lucru să știți, iubiților colegi, că prin indolența de care a dat dovadă marea majoritate a colegilor, cauza noastră sfântă va fi cu siguranță pierdută, căci dacă nici minima contribuție de 100 Lei (una sută) n'o satisface prompt fiecare coleg, atunci de unde, să putem noi, cei aleși să tipărim m e m o r i u l, spre a-l preda tuturor D-lor Parlamentari din Ardeal și Banat, luând astfel cunoștință expresă de doleanțele noastre juste și a ne putea deplasa la timpul oportun la București în cauza colectivității !

Facem ultimul apel, către colegii vizați, să binevoiască a păși din pasivitatea, în care au persistat până în prezent și în consecință dacă voiți a

avea parte de o soartă mai fericită, compatibilă pregătirii noastre, să trimiteți suma cu posibilă „**U r g e n ță** !”, pe adresa colegului: Dimitrie I. Isaiu, subnotar la circumscripția notarială **S â n i o b**, jud. Bihor. Și să Vă strângeți rândurile, organizându-vă pe județe, după cum s'au organizat județele: Bihor, Sălaj, Mureș, Timiș-Torontal, Severin, Cluj, etc. Aceasta însă, de **u r g e n ță**, căci „Prin Unire, la Izbândă”.

În caz contrar, respective întru cât colegul D. Isaiu, nu va primi din partea colegilor câte 100 Lei, în termen de 15 zile, dela data luării la cunoștință a prezentului apel, respective dela înserarea lui în revista: „Administrația Română”, Vă declarăm solemn, cu adânc regret, că suntem nevoiți a stagna orice acțiune de revendicare a doleanțelor noastre juste.

C O M I T E T U L.

Notarii din jud. Cetatea-Albă s'au constituit în Filie a Asociației generale a Notarilor comunali din România, alegându-și organele de conducerea Statutară, iar de președinte cu mare însuflețire au ales pe d. E n e S t o i c a, notar în Tericeanca-Veche.

Asemenea s'au constituit și notarii din județul Neamț, alegând de președinte pe d. C o n s t a n t i n C r e ț u l e s c u, notar în Roznov.

Felicitările noastre colegilor din aceste județe și președinților, dorindu-le muncă rodnică.

Jurisprudență.

NOTAR. SALARIU. GRADAȚII. Potrivit art. 386 din legea administrativă din 1925, salariile și gradele notarilor, subprefecților, etc., au rămas cele actuale la acea dată până la întocmirea legii generale de organizarea salariilor, înțelegându-se prin salarii „actuale” cele corespunzătoare gradului ce avusese până la publicarea legii din 1925 ea funcționar comunal. Legea administrativă din 1925 a abandonat sistemul gradațiilor de salarizare.

Având în vedere că recurentul se plânge în esență de eroare grosieră de fapt exces de putere și violarea art. 386 din legea administrativă dela 1925 susținând că salariile notarilor în conformitate cu art. invocat sunt cele avute până la punerea în aplicare a legii administrative din 1925, astfel că dânsul avea dreptul și la indemnitatea specială (spor Titulescu) recunoscută prin jurnalul citat, invocând în acest sens și o decizie a comitetului local de revizuire drept recunoscut și de Ministerul de Interne prin ordinul circular Nr. 6941 din 1929; că de asemeni avea drep-

tul și la o trienală cu începere dela 1 Ianuarie 1926.

Considerând că după cum constată Curtea de Apel și nici recurentul nu contestă aceasta a fost plătit pe timpul dela 1926 la 1929 cu un salariu de bază de 700 lei lunar, fără însă a i se da și indemnitatea specială și dreptul la o trienală, ele nefiind prevăzute în buget.

Că astfel fiind și întrucât pretențiunea recurentului la indemnitatea specială nu a fost prevăzută în buget ci derivă dintr'un act administrativ, jurnalul Consiliului de Miniștri Nr. 4901/921 — el nu putea pretinde acea indemnitate, căci Statul nu poate fi chemat să recunoască funcționarilor săi alte drepturi de retribuțiune sau de salariu de cât cele constatate în bugetul său anual de cheltuieli, cu condiția însă ca acest buget să nu atingă drepturi care au fost dobândite prin legi organice; că însă recurentul pretinde acea indemnitate nu pe baza unei legi, ci întemeindu-se pe jurnalul citat — act administrativ — astfel că bugetul votat ca orice lege putea să revină și să nu

mai acorde sumele prevăzute de acel jurnal pe baza căruia recurentul și sprijină cererea sa;

Că de altfel prin jurnalul citat s'a acordat o indemnitate specială numai funcționarilor dependenți de Ministerul de Interne, ori reclamantul la data apariției acelui jurnal (1921) era funcționar comunal, iar împrejurarea că dela 1926 a devenit funcționar al Ministerului de Interne nu poate avea nici o înfrăuire cu privire la dreptul de a dobândi acea indemnitate;

Că în adevăr potrivit art. 386 din legea administrativă din 1925, salariile și gradele notarilor, subprefecților etc. au rămas cele actuale la acea dată până la întocmirea legii generale de organizarea salariilor;

Considerând că prin salarii „actuale” se înțelege cele corespunzătoare gradului ce avusese până la publicarea legii din 1925, ca funcționar comunal, și cari în ce privește pe recurent ca notar era fără acea indemnitate specială, căci după cum constată Curtea de Apel, ea nu a fost prevăzută nici în buget pe anul 1921—1922.

Considerând că chiar dacă Ministerul de Interne ar fi recunoscut printr'o circulară — așa cum pretinde recurentul — dreptul notarilor la acest spor, această recunoaștere nu poate opera în cauză căci ea a fost făcută fără bază legală astfel că nu poate atribui recurentului un drept câștigat care să-l îndrituească la acea indemnitate;

Că decizia comitetului local de revizuire pe care o invoacă și care cum pretinde recurentul îi prevede acest drept la indemnitate nu poate constitui autoritate de lucru judecat, căci ea este dată între alte părți și anume față de prefectura județului Caraș.

Considerând că în ceiace privește motivul că nu i s'a acordat dela 1 Ianuarie 1926 dreptul la o trienală, este de asemenea nefondat.

Că în adevăr Curtea constată și nici recurentul nu contestă că notarii aveau dreptul a primi din trei în trei ani câte un adaus a salariu în sumă de 50 lei lunar.

Că constată Curtea de Apel la 1 Ianuarie 1926, i se cuvenea reclamantului 5 trienale și motivează că în conformitate cu legea administrativă dela 1925, el nu mai avea dreptul la nici o trienală;

Că astfel fiind bine Curtea de Apel a decis că numitul nu poate pretinde încă o trienală cu începere dela 1 Ianuarie 1926 căci legea administrativă din 1925 care a guvernat situația sa pe tot timpul cât a fost funcționar la Interne, a stabilit că notarii vor putea fi avansați, abandonând sistemul gradațiilor de salarizare, prevăzut de legiuirile anterioare aflate în vigoare în teritoriile unite, împrejurare ce rezultă și din desbaterile parlamentare unde cu ocazia votării

legii administrative din 1925 când s'a distutată chestiunea avansării funcționarilor, s'a venit cu un amendament prin care se propunea și sistemul gradațiilor la salariu, amendament care însă s'a respins.

Că așa fiind și întrucât aceste trienale pretinse de recurent erau date sub forma de gradații la salariu, el nu mai avea dreptul la această retribuțiune cu începere dela 1 Ianuarie 1926, potrivit legii administrative din 1925;

Că dar Curtea de Apel judecând astfel nu a comis exces de putere, nu a violat articolul invocat și întrucât starea de fapt concordă cu actele dela dosar nu a săvârșit nici o eroare gravă de fapt;

(Cas. III. dec. 268 din 11 Februarie 1935; dos. 188/933.)

EXECUTAREA DECIZIUNILOR COMITETELOR DE REVIZUIRE. Neexecutându-se un timp îndelungat o decizie a unui comitet de revizuire de către autoritatea respectivă, schimbându-se între timp anumite stări de fapt privind interesele obștești, această autoritate este îndrituită să su mai execute deciziunea respectivă.

(Art. 49 și 473 din legea pentru organizarea administrației locale din 1929; art. 47 și 48 din legea comitetelor de revizuire din 1933).

Având în vedere că din lucrările dela dosar se constată în fapt că Comisiunea interimară a orașului Vijnița prin încheerea din 4/VI/1934, consemnată în procesul verbal respectiv sub punctul V, a hotărât desființarea grădinei publice făcută în anul 1932 în Piața Unirii, locul respectiv urmând a fi pavat și amenajat ca piață de zarzavaturi și alimente, iar prin încheerea din 27/III a. c. s'a hotărât a se alocă în proiectul de buget pe exercițiul 1935-1936 un credit de 30.000 lei „pentru mutarea grădinii din piață și pavarea pieței de legume”;

Având în vedere că reclamații cer anularea încheerilor arătate mai sus, susținând că zisa grădiniță a fost înființată înainte cu câțiva ani cu jertfe materiale ca o necesitate pentru înfrumusețarea orașului, fiind unicul petec de pământ verde în centrul orașului Vijnița, care de altfel a fost declarat stațiune climaterică, și că Piața Unirii este suficient de spațioasă pentru nevoile orașului, acolo având loc nu numai târgul de zarzavaturi, fructe și păsări ci și târgul de lemne și furaj.

Că, în afară de aceasta, hotărârea este și în detrimentul orașului, cheltuiala de 30.000 lei fiind inutilă și reprezentând o risipă a banului public, astăzi când reprezentanța comunală a înființat taxe și cote aditionale până la maximul admis de lege spre a putea face față cheltuielilor administrației, pe altă parte

contribuabilii nefiind în stare a-și plăti impozitele, iar obiectele sechestrate se adună grămadă la percepție.

Că, pe când în alte părți conducătorii profită de orice posibilitate pentru a înfrumuseța orașele prin plantarea de pomi și înființarea de grădini, numai Comisiunea interimară din Vijnța arată o fobie de neînțeleasă contra grădiniții în chestie, în mijlocul căreia s'a sădit Ștejarul Unirii, grădina ocrotind acest pom care amintește mărețul act istoric de restaurația regalității din 8/VI/930;

Având în vedere că primăria Vijnța prin memoriul înregistrat la No. 404/935 cere respingerea acțiunii, susținând în apărare că hotărârile atacate s'au dat în executare deciziei acestui Comitet secția II-a No. 92 din 6/IV/932 (dosar No. 106/932) și că acțiunea este rău îndepțată, întrucât conform art. 473 l.o. a.l. art. 49 l.o.a.l. ea trebuie depusă la primărie pentru a fi luată în deliberare de consiliul comunal cu ocazia votării bugetului;

În acelaș memoriu, mai arată că va face o nouă grădină publică în dosul primăriei pe locul viran de acolo.

Văzând și dosarul secției II-a No. 106/932 căt și decizia acelei secțiuni No. 92 din 6/IV/932 citată mai sus, prin care s'a anulat pentru motivele acolo arătate încheerea Comisiunii interimare Vijnța din ziua votării bugetului: Februarie 1932, referitoare la mutarea oborului de care din piața Unirii la periferia orașului și la executarea planului de înfrumusețare a orașului în cursul primăverii acelu an;

În rezumat, situația de fapt a chestiunii se prezintă astfel:

În Februarie 1932 Comisiunea interimară din Vijnța a hotărât mutarea oborului de care din centrul orașului și punerea în executare a planului de înfrumusețare a orașului. Deși această încheere a fost atacată înaintea acestui Comitet și apoi anulată prin deciziunea din 6/IV/932, totuși administrația comunală, condusă fiind de motive de salubritate publică și de urbanistică, a pus-o imediat în lucrare, înființând în piața Unirii o grădină publică în Vijnța care este localitate climaterică. În Iunie 1934 Comisiunea interimară comunală decide desființarea acelei grădini, hotărând în ședința din 30-III a. c., de a se aloca în proiectul de buget pe exercițiul în curs suma de lei 30.000 pentru efectuarea lucrării.

În contra acestor din urmă hotărâri s'a introdus acțiunea dedusă astăzi spre judecare, Comitetul urmând a examina legalitatea lor, în lumina actualii stări de fapt.

Având în vedere actele din dosar și susținerile părților;

Având în vedere că este exact, cum susține primăria că prin hotărârile atacate s'ar pune în executare decizia acestui Comitet secția II-a No. 92/932, dar nu mai puțin adevărat este, că administrația comunală intenționează că purceadă la executarea acelei deciziuni după trei ani dela pronunțarea și comunicarea ei, când starea de fapt este complect modificată, astfel că executarea deciziei nu s'ar putea face, fără a se aduce intereselor comunale grave prejudicii de ordin material și moral;

Căci într'adevăr, deși suszisa decizie a acestui Comitet, rămasă definitivă prin neapelare, n'a fost pusă în lucrare de către administrația comunei Vijnța din anul 1932, — acest fapt datorindu-se lipsei puterii executorii a deciziilor Comitetelor de revizuire derivând din defectuoșitatea legii de organizare a acestor instanțe, cât și lipsei de sancțiuni eficace contra unor administratori recalcitranți, aceea administrație executând planul de înfrumusețare a localității cu cheltueli relativ mari față de modestele resurse comunale, — totuși nu înseamnă ca actualii conducători să țină morțiș, la executarea unei deciziuni, care, după scurgerea unui timp prea îndelungat, nu mai are nici un efect practic, distrugând ceea ce au creiat antecesorii lor, fie chiar și în mod ilegal.

Apărarea primăriei că prezenta contestație urmează a fi respinsă ca rău îndreptată, pe motivul că trebuia făcută la primărie pentru a fi discutată cu ocazia votării bugetului, se găsește nefondată, întrucât nimica nu se opune a fi introdusă acum la Comitet, aceasta cu atât mai mult cu cât, decizia atacată, n'a fost luată cu ocazia votării bugetului exerc. 1935/936, ci prin act separat la 27 Martie 1935; la lucrările de buget nu s'a făcut decât de a se pune în lucrare decizia de mai sus.

Că, deci, Comisiunea interimară luând încheerile atacate cu nesocotirea actualii stări de fapt, care s'a înrădăcinat în conștiința populației locale, cât și a principiilor mai sus expuse, a violat cea mai elementară îndatorire ce se cere conducerii comunale, anume paza intereselor obștești — acțiunea în discuție urmând deci a fi admisă ca fondată din acest punct de vedere;

Că prin această soluțiune se realizează și unul din principalele postulate ale jurisdicției administrative și se întărește principiul de înaltă moralitate administrativă, care comandă nu numai o lealitate în raporturile dintre ad-tori și administrați, nu numai o continuitate folositoare în gospodăria comunală, dar și precepte de economie, administrația comunală fiind împiedicată de a cheltui în mod inutil suma de 30.000, ce a hotărât a se aloca în buget pentru desființarea grădini și amenajarea pieții și even-

tual alte 30.000 lei pentru facerea noii grădini publice în dosul primăriei, loc cu totul nepotrivit pentru aceasta.

Că în afară de aceasta și nu în ultima linie, Comisiunea interimară din Vijița trebuie să țină seama și de sentimentele patriotice ale populației băștinașe, care ar suferi o mare durere sufletească, dacă s'ar distruge stejarul sădit în grădina publică, în amintirea actului istoric din 8/VI/1930, ceea ce de altfel ar constitui și o provocare ofensatoare, mai ales că și după cunoștințele personale ale completului de judecată, această schimbare s'ar face pentru satisfacerea intereselor particulare ale unor negustori din preajma grădini, care nu încurcă cu nimic viața comercială și gospodăria comunală.

Pe lângă aceste considerente ad-ția comunală, în deosebi, nu trebuie să suscite resentimente și să producă vrăjmășii între diverse regimuri politice, cari la rândul-le, cu drept sau fără drept, s'ar răzbuna, aducând din nou grădinița publică la locul prezent și cășunând astfel, pe lângă cheltuieli, și rumoare publică, atitudini care trebuiesc pe deoparte evitate, pe de altă parte sancționate, ele constituind cum este în cazul din speță o călcare a ordinii publice.

Pentru toate aceste motive și considerațiuni, văzând dispozițiunile art. 47 din legea pentru organizarea Comitetelor de revizuire.

Comitetul în majoritate admite acțiunea.

Opinie osebită.

Subsemnatul, Zaharie Popovici, membru în completul secției I-a al Comitetului Local de Revizuire Cernăuți, difer de părerea majorității, în cazul de față, fiind pentru respingerea acțiunii ca introdusă de o persoană fără calitate.

Având în vedere dispozițiunile art. 44, 47 și 49 din legea de organizarea Comitetelor de revizuire.

Considerând că potrivit acestor dispozițiuni locale pot fi atacate înaintea instanțelor jurisdicționale ad-itive pentru anularea și reformarea lor de către organele de control ad-tiv și de către particularii vătămăți.

Considerând că particularii, pentru a putea sesiza și lega intsața de jurisdicțiune ad-tivă, sunt ținuti să justifice un interes direct, născut, actual și personal conform art. 47 alin. 2 și 48 alin. 2 din legea Comitetelor de revizuire.

Considerând că, în speță, reclamantul nu întrunește condițiunile prevăzute de articolele suscite, acțiunea este a se privi ca introdusă fără calitate și urmează a fi respinsă ca atare, neexistând de altfel nici un motiv pentru a proceda din oficiu la examinarea legalității încheerilor atacate.

(Deciziunea 88 din 20 Mai 1935 a Comitetului Local de Revizuire, secția I-a Cernăuți; dos. 93/935.)

Suferinzi de boli de cord, anemie, arterio-sclerosă, reumatism, debilitate, congestiuni de ficat, ri-nichi, căi urinare, boli de femei, etc., plecați la cea mai mare stațiune

Băile LIPOVA

(PERLA BANATULUI)

care a fost premiată cu Diploma de Onoare și Medalia de Aur la Expoziția Balneo-Climatică în București. Rivalizează cu toate cele mai renumite băi similare din străinătate.

Pensiune completă aleasă inclusiv toate taxele și bacșișuri la cele mai moderne hoteluri și la cazinou

Pentru 25 de zile Lei 4.500.—

Pentru 14 zile Lei 2.750.—

Copii până la 10 ani nu plătesc nimic.

Cura de băut gratis cu renumitele ape minerale radioactive și bogate în acid carbonic foarte apreciate în comerț sub denumirea „Borviz de Lipova” și „Feros”. Furnizorii Curții Regale.

Instalațiuni moderne, apă curgătoare în camere, lumină electrică, distracție muzică militară, matineuri, dans, sport, Lawn-Tennis, teren de football, sală de muzică, sală de lectură, Cinematografe, etc.

TUTELĂ ADMINISTRATIVĂ. BUGET. INDEMNITATE DE CHIRIE. Ministrul de Interne, ca organ tutelar, are facultatea să refuze aplicarea sau să restituie bugetul unui județ cu recomandările ce ar găsi necesare dacă ar constata că alocațiunile pentru unele cheltuieli sunt exagerate. In cazul când autoritatea tutelară n'ar amenda bugetul potrivit directivelor date, are dreptul să-l corijeze din oficiu;

Indemnitatea de chirie a funcționarilor județeni constituie o cheltuială obligatorie. Cuantumul ei poate fi determinat de autoritatea locală, însă sub rezerva aprobării ulterioare a autorității tutelare.

(Art. 171, 452, 455, 475, 476, 345, 458 și 460 din legea administrației locale din 1929; art. unic. lit. B D din legea din 15 Iulie 1931 a administrației locale din 1929; art. 16 din legea pentru Statutul funcționarilor publici și art. 337 din reg. legii).

Având în vedere că prin acest motiv recurenții se plâng de violarea acestui art. 30 pct. 5—9 din legea organică a Inaltei Curți de Casație comb. cu art. 16 din Statut și art. 37 din regulamentul pentru aplicarea legii Statutului funcționarilor publici, art. 14 din legea privitoare la regimul excepțional al raporturilor dintre proprietari și chiriași din 1930, apoi ale legii modificatoare art. unic lit. B.—D. din 15 Iulie 1931, violarea art. 171, 452, 455, 476, 345, 475, 458 și 460 din legea organizării administrației locale, art. 1 din legea pentru stabilirea salariilor de bază din 1929 disp. art. X lit. b. din legea pentru modificarea unor dispozițiuni ale legii O.A.L. dela 29 Ianuarie 1931, violarea prin nerespectarea și greșita aplicare a sus menționatele texte de lege, după cari recurenților li se cuveni în mod obligator indemnitatea căreia singură comisiunea Interimară Juețeană este competentă a-i fixa quantumul; exces de putere, deoarece instanța de fond n'a ținut socoteală de toate aceste dispozițiuni.

Considerând că potrivit disp. art. 345, 475 și 476 din legea administrației locale din 1929 comb. cu art. unic lit. b. din 15 Iulie 1931 bugetul administrației locale face parte din categoria actelor supuse tutelei administrative și ca atare, bugetul unui județ, ca în speță, se vazează de autoritatea județeană și se supune apoi deliberării și aprobării Ministerului de Interne.

Citiți zilnic marele ziar românesc

„UNIVERSUL“

Director: STELIAN-POPESCU
președintele Ligii Antirevizioniste Române.

Că acest Minister are facultatea, ca organ tutelar, să refuze aprobarea sau să restituie bugetul cu recomandările ce ar găsi necesar dacă ar constata că alocațiunile pentru unele cheltuieli sunt exagerate, astfel cum a găsit în speță.

Că în cazul când autoritatea tutelară n'ar amenda bugetul, potrivit directivelor date are dreptul să-l corijeze din oficiu.

Considerând că prin cele arătate mai sus, legiuitorul a urmărit, instituind tutelă asupra bugetului, două scopuri distincte: garantarea egalității și coordonarea intereselor generale cu cele locale.

Că anumite acte anume arătate de legiuitor, în legea administrației locale, nu devin definitive și executorii decât după ce au obținut aprobarea din partea autorității tutelare; că Contenciosul tutelar exceptat conform art. 3 din legea contenciosului administrativ dela cenzura instanțelor judiciare, constituie o operațiune complexă de verificare a legalității operațiunilor administrative. Că această verificare poate avea loc fie în urma cererei unei părți, fie din oficiu.

Că, prin prizma principiilor expuse mai sus, urmează a se decide că dacă indemnitatea de chirie

Băile BAZNA

50 la sută reducere pe C. F. R.

Gara Mediaș. La toate trenurile, automobile și autobuse.

Sezon: 16 MAI — 1 OCTOMBRIE.

Stațiunea balneară cu ape radioactive, cloruro-sodice, iodate și bromate cu nomol, Băi bromuri-iodice la putini și bazine. Băi de nomol la putini și în baia liberă de nomol, construită nouă cu instalațiuni moderne.

Cură de băut — inhalațiune.

Indicațiuni: reumatism, gută, ischias, boli de femei, boli de încheieturi, oase și glandule, boli cronice de piele.

Locuințe bune și ieftine, în vilele nou adaptate stațiunii, precum și în comună. Intreținere cu prețuri foarte reduse.

In sezonul anterior (Mai-Iunie) și ulterior (dela 1 Septembrie) reduceri importante.

Funcționari publici și familiile lor se bucură de o reducere.

Informațiuni la Direcțiunea Băilor.

a funcționarilor județeni constituie o cheltuielă obligatorie care trebuie să figureze neapărat în bugetele județelor, nu este mai puțin adevărat că, în privința quantumului lor care nu este fixat prin legi, el poate fi determinat de autoritatea locală, sub rezerva aprobării ulterioare a autorității tutelare;

Că această din urmă autoritate are latitudinea de a modifica în plus sau în minus indemnitatea, după categoria localității, după starea civilă a funcționarilor sau după prețul real al chiriilor din localitatea respectivă.

Că a admite contrariul, astfel cum susțin recurenții și anume că fixarea quantumului indemnizațiilor de chirie în limitele disponibilității bugetare, aparține exclusiv autorității locale, ar însemna a se înlătura însăși rațiunea instituției tutelare, în materie bugetară lucru, care este inadmisibil în drept deoarece tocmai pentru a se înfrâna risipa sau cheltuielile disproportionale s'a prevăzut înființarea organelor de control sau de tutelă administrativă.

Având în vedere că recurenții mai susțin prin recursul de față că funcționarii publici, caitate în care se plâng dânsii, având dreptul potrivit art. 16 din Statut și art. 37 din regulamentul Statutului funcționarilor publici la indemnitate de chirie echivalează prețului real al chiriilor din localitate. Ministerul nu putea proceda, în disprețul textelor arătate, la reducerea alocațiilor legale, prevăzute în proiectul de buget:

Considerând că potrivit Statutului funcționarilor publici art. 16 și art. 37 din reg. său, funcționarii publici au dreptul la o indemnitate de chirie, variind după starea civilă și localitatea unde-și au reședința, indemnitate care se fixează în fiecare an prin buget, avându-se în vedere, în plus și prețul chiriilor din localitate.

Considerând că prin indemnitatea de chirie în sensul Statutului trebuie concepută o contribuțiune sau un ajutor dat funcționarilor pentru a li se înlesni plata locuinții lor, că sistemul fixat prin cotele de

30, 255 și 20 la sută asupra salariilor de bază, a avut drept scop stabilirea unui element de apreciere, impus de realitățile locale și asigurarea principiului egalității de tratament tuturor funcționarilor publici din aceeași localitate, având o egală sursă de existență.

Că, din cele arătate mai sus, reeșind că Ministerul de Interne a fost în dreptul său ca să reducă cotele de chirie a recurenților instanța de fond a făcut o exactă aplicațiune în cauză a textelor de lege, menționate în motivele de casare, atunci când a decis în acelaș sens, astfel că recursul este neintemeiat și urmează a fi respins în consecință.

(Cas. III, dec. 724 din 10 Aprilie 1935; dos. 2040/932.)

Băile TUȘNAD

Vărată în frumoasa vale a Oltului, pe linie Brașov-Toplița, se află renumita stațiune balneo-climatică, Băile Tușnad. Situată într-o regiune de un rar pitoresc, înconjurată de păduri seculare de brad, având o altitudine de 656 m., este cercetată, în fiecare an, de mai multe mii de vizitatori indigeni și din străinătate.

Localitatea posedă 8 izvoare de diferite ape minerale și băi, de puțină și bazen, ce vindecă, între altele, anemia, chlorosa, catarrhe al tractului gastro-intestinal și ale aparatului respirator, afecțiuni nervoase, reumatism muscular și articular, boale ale cordului, etc., etc.

Strandul, de o întindere de aproximativ 4 ha., cu plajă, împrejmuit de brădet, este unic în felul său în întreaga Europă.

Locuri de excursii ca lacul Sf. Ana, stânca Șoimilor, Ludmila, etc. Localitatea posedă gară, Of. P. T. T., tenis, stadion sportiv, muzica regimentului 89 Inf., etc., etc.

